

TimeOut

BARCELONA

Més!

EL MILLOR DE
LA FESTA MAJOR
DE LA MERCÈ!

El gran repte

El Mago Pop torna a
Barcelona amb el
projecte més ambiciós
i il·lusionant de la
seva carrera

El top del mag

Antonio Díaz ens
revela els seus llocs
favorits de Barcelona
per fer un mos, una
birra i passar una
bona estona

2,95€

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

#565

19-25
DE SETEMBRE
2019

TOMATITO JOSÉ MERCÉ

De verdad

29 de novembre
Palau de la Música

24/10 **Rafel Riqueni**
Conservatori del Liceu

30/10 **Las Migas**
L'Auditori 2

14/12 **Farrucos y Fernández**
Teatre Tívoli

18/12 **Dúo del Mar**
Conservatori del Liceu

20/12 **Estrella Morente**
Palau de la Música

Voll-Damm
BARCELONA
JAZZ
FESTIVAL
2019

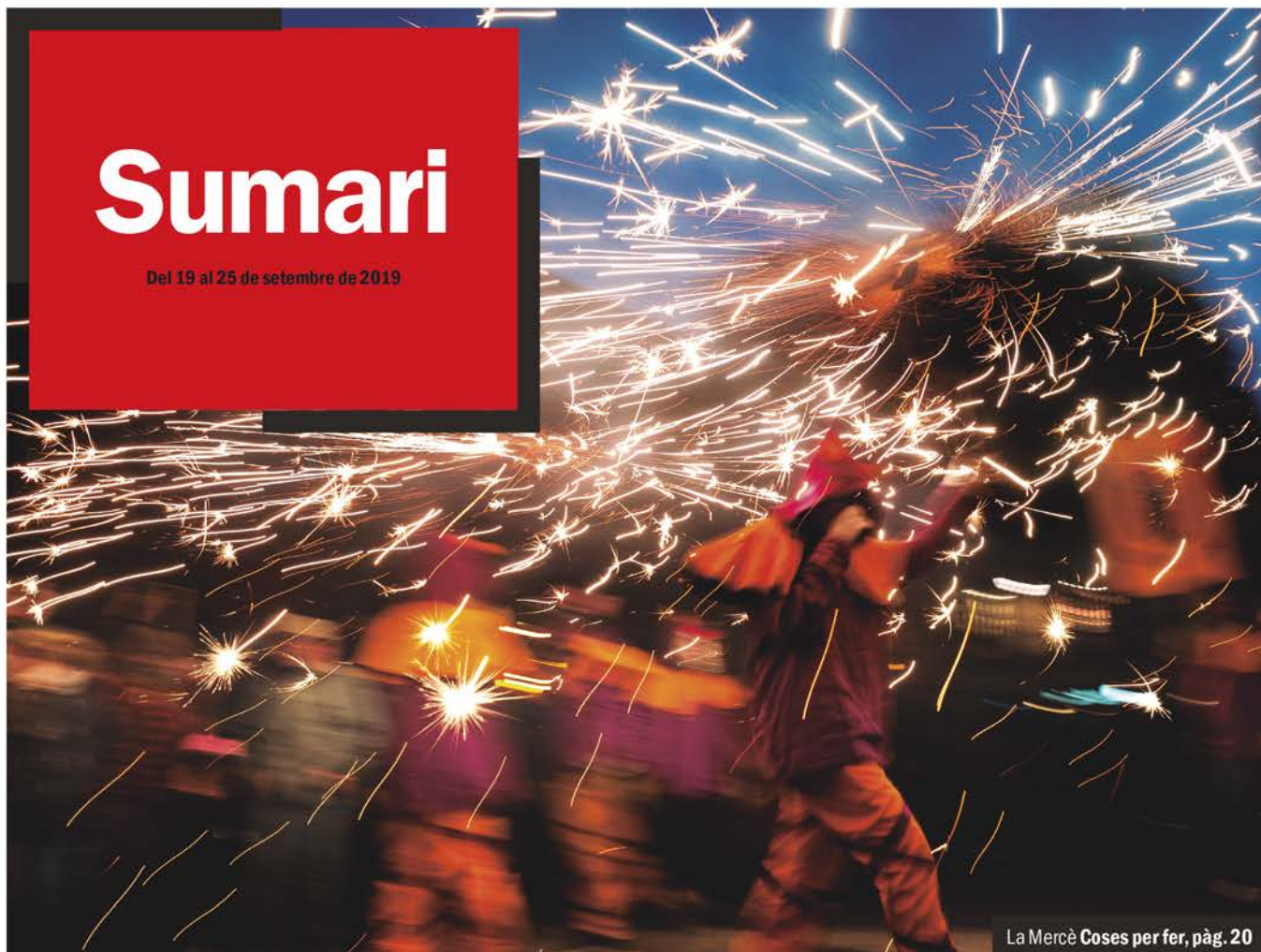
de
cajón!
FESTIVAL FLAMENCO
DE BARCELONA

Entrades a timeout.cat

TimeOut
BARCELONA

Sumari

Del 19 al 25 de setembre de 2019

La Mercè **Coses per fer**, pàg. 20

'Ocaña, reina de las Ramblas' **Teatre**, pàg. 29

María José Llergo **Música**, pàg. 34

Karim Adduchi **Tendències**, pàg. 44

Reportatges

14. El prestigi

El Mago Pop, l'il·lusionista que fulmina rècords de taquilla, ha decidit tornar a Barcelona en el moment més important de la seva carrera. La María José Gómez s'ha teletransportat al Teatre Victòria per entrevistar-lo i l'Andreu Gomila ens detalla els seus llocs favorits de Barcelona.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 20. Coses per fer
- 26. Cinema
- 29. Teatre i Dansa
- 34. Música i Nit
- 39. Art
- 41. Menjar i Beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

 facebook.com/timeoutbcn

 @timeoutbcn

 @timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **María José Gómez**

Il·lusionismes En aquest número hem reunit un munt de trucs per sorprendre-us. Us teletransportem a Neptú amb *Ad Astra*, la nova pel·li de Brad Pitt, hem fet aparèixer la Barcelona perduda d'Ocaña, us intentem partir (de riure) amb el *fight* dels pallassos, ens traiem del barret un relat de senglars d'Irene Solà i triem les activitats imprescindibles del programa més màgic de Barcelona: bona Mercè a tothom!

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Maria Junyent i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Senglars

Un relat d'Irene Solà

AVUI HAN PERDUT el partit, i els pocs que s'han quedat al bar a fer la cervesa estan malhumorats i silenciosos. Es fan dir senglars, els jugadors i els aficionats, perquè són de muntanya i estan com cabres, són salvatges i no els importa l'àrbitre, ni la lliga, ni les instal·lacions, ni cap altra cosa. Només el bàsquet, l'adrenalina, el temor als ulls dels contrincants, la ràbia i l'eufòria quan els exploten dins i els buiden la pols de la setmana, i l'amor sobtat i desenfrenat pels companys d'equip de mans rugoses que acaben de fer cistella. Jo no els vaig a veure mai. Deixo que m'ho expliquin aquí, a la barra. I em fa gràcia que avui hagin perdut a un joc tan avorrit com el bàsquet, *errare humanum est*, i que ara estiguin tristos.

Els senglars, els de debò, són tan valents i tenen el coll tan preparat per la lluita, que no poden mirar amunt, ni enrere. Només endavant. I aquesta és una metàfora que a algú devia agradar-li. A algú que va brodar el primer senglar en una bufanda. I ara les parets del bar en són

plenes, de samarretes i bufandes, i d'adhesius i pins de l'equip amb cares de senglar.

Però no es pot guanyar sempre, noi, i mira, alguns estan enfadats perquè no han encertat una pilota en una cistella, i d'altres perquè és diumenge i demà dilluns. I d'altres perquè no es pot viure del bàsquet, ni de seure a la barra, i per a la maleïda jubilació a un servidor com a mínim li queden cinc anys. I a les vuit en punt demà té gramàtica llatina amb els de segon de batxillerat. Que els ho vaig dir, el primer dia, que jo no parlaria ni de literatura, ni d'història, ni de bajanades, només gramàtica i llengua, a veure si se me'n desapuntaven uns quants, però no se'n va desapuntar cap. I el pitjor de tot és que te'ls acabes estimant. Sapastres i burros com són. I et trobes sortint de la classe un moment, molt curt, a mig examen, perquè puguin copiar. Que no vols pas suspendre'n cap.

I el pitjor de tot és que te'ls acabes estimant

I et trobes explicant-los coses de senglars, i de caçadors i de bosc, quan no tenen ganes de treballar, quan et diuen Bartomeu, parla'ns d'animals, perquè saben que t'agraden les bèsties, i tu t'enredes, sobretot els dilluns al matí, perquè què carai, ningú té ganes de conjugar verbs un dilluns a les vuit, ni tu. I els parles de la serp, i del teixó i de la guineu, que fa anys que no hi ve gaire per casa. I dels

senglars. Els senglars que pelen els aglans amb la llengua abans de menjar-se'ls, que no poden mirar amunt ni enrere, que travessen la carretera com roques i has d'anar amb compte de no topar-hi perquè et xafarien el cotxe, guapos com són, amb les cames curtes i la cua dels ulls que els brilla, i perquè del xoc, els seus cossos immensos rebotarien contra el parabrisa i et mataries.

→ La setmana que ve... 'Codony', per Marc Pastor

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Caminar

No un 'caminar' per on ens han dit que hem de fer-ho, que és l'espai que els sobra als automòbils. El diumenge 22 és el **Dia sense Cotxes** i a la Via Laietana hi fan un munt de tallers per reapropiar-nos dels carrers.

Estalviar

La Mercè ens porta balls, focs, música, i també l'oportunitat de visitar alguns dels principals museus de la ciutat gratis. Aprofiteu les **portes obertes**, durant tot el dimarts 24.

Al·lucinar

Els focs artificials tenen la capacitat d'aturar el temps. No us perdeu la màgia del **Piromusical**, com sempre el dimarts 24 a les 22 h, que enguany ret homenatge als Beatles, al Liceu i a Glenn Miller.

20 i 21 de setembre | Platja del Bogatell

Concerts de la Mercè d'Estrella Damm

Amb La Casa Azul, Dorian, La Pegatina,
Oques Grasses, Joan Dausà,
Da Souza i The Gramophone Allstars Big Band.

QUEDA'T AMB ELL

Van néixer després
dels Jocs Olímpics i ja
es fan sentir. Recorda
els seus noms

Jaime Yagüe

Artista, 18 anys. @456accio

Et vas iniciar en l'art fent graffitis.

Sí, als 12 anys, com a ocupació de l'espai. Després em vaig interessar pel dibuix pur, però ara he trencat amb l'art plàstic. La meua tècnica bàsica és l'apropiació de les imatges, treballa a desplaçar-les en el context artístic, a 'performar-les' o destruir-les...

Això com es materialitza?

Tinc dos projectes que es diuen *Iconoclàstia* i *Iconoclàstia 2*. La iconoclàstia cremava les imatges pensant que eren la cosa en si, i jo el que faig és separar significat i significat i integrar-ho en la meua vida. Per exemple, m'apropio de la imatge del Partit Popular, que causa rebuig, i la performo. La porto a una polsera, un clauer, un tatuatge... Va lligat amb el concepte d'unió d'art i vida.

Quins altres projectes tens?

L'expansió del taller, una línia blanca pintada al terra que uneix

casa meua, al carrer Nàpols, amb el meu taller, a Joanic. I també tinc obres com *Il·lustració*, feta amb una placa d'haixix que té un dibuix imprès. L'emmarco, el nego materialment i faig la funció de conservar-lo i transformar-lo en art, un fetixxe màxim.

Un artista:
Perejaume
Una exposició:
El saló de
manicura de la
galeria Àngels
Barcelona

On exposes la teua obra?

Vaig tenir una exposició a la llibreria Obaga, i ara estic treballant en un projecte expositiu amb l'artista Genís Salvatella, perquè tots dos tenim un vessant molt vinculat a l'informalisme conceptual català i busquem espai.

■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no)
que hem sentit aquesta
setmana als carrers de
Barcelona

Un noi al seu nòvio,
mirant focs artificials:
-**Esto es apio para el pueblo.**

Dos tornant en cotxe
de la Fira de Tàrraga:
-**Ep, agafa'm el
volant un moment,
que m'haig de
mocar.**

Dues senyores a la
peixateria:
-**Qui és la nòvia de
l'Albert Rivera?
-La Maluma
aquella!**

Dues noies passejant
per Hostafrancs:
-**Sants és com
Berlín. No saps
mai com orientar-te
bé!**

Un noi a la platja mira
la bossa:
-**Caram, volia
agafar una pera
i he agafat un
desodorant!**

Vas néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio@timeout.cat

WOODY

SMOKY

ATRÉVETE A
DESCUBRIR LOS NUEVOS

Coca-Cola

SIGNATURE MIXERS

REDESCUBRE EL TARDEO

HERBAL

SPICY

#SIGNATUREMIXERS

Si mezcla con alcohol, disfrute de un consumo responsable y solo si es mayor de edad.

Coca-Cola
MIX

SÈRIES

Back to life

LA HISTÒRIA D'UNA noia que després de 18 anys a la presó torna al seu poble, el lloc on va passar tot. Típica premissa de "persona enfrontant-se amb el seu passat en un entorn que ara és hostil per ella". Podria haver estat un culebrot o un drama intens de llagrimeta fàcil, però els britànics sempre saben com encisar-nos. La BBC ha parit una altra dramèdia d'autor a l'estil *Fleabag* amb veu femenina i amb un humor de mala bava. Que no decaigui.

■ **Serielizados**
→ Disponible a Filmin

Ben fet

El pare obsessionat amb el reciclatge, el canvi climàtic i el plàstic, mentre la dona li fot les banyes i li encomana clamfídiess. Sí, un vell entrançable de 70 anys amb una malaltia de transmissió sexual.

No cola

Alguns girs de guió es veuen venir. En els primers capítols t'hi fiques molt endins per saber què és el que va passar. En alguns moments allò que com a espectador penses que passarà, és el que acaba succeint.

DICCIONARI URBÀ

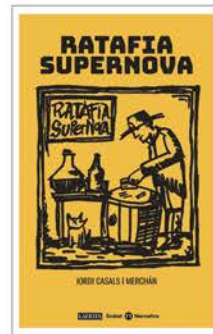
ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrales

Perhesitar

Porfídia d'aquell que viu a costa d'una altra persona (el qui parasita un hoste confiat) tot justificant-se en una teòrica falta de decisió, en els dubtes i temors (hesitacions) que li podria generar la fi del gorrejar.

3 RAONS PER LLEGIR...

RATAFIA SUPERNOVA

Jordi Casals

→ Laertes. 186 pàgines. 15 €

1.

Si mai l'has feta grossa, llegeix-lo!

Qui no ha agafat mai una castanya catastròfica perquè volia ser perillós, bohemí i sexi? El protagonista és un jove de Figueres que vol arrossegar-se pel fangar de les drogues, la delinqüència i el sexe de pagament. Tots ho hem fet per algun motiu; ell per dotar de versemblança una novel·la sobre un detectiu ionqui nihilista. Us hi identifiqueu, si mai heu donat un disgust o dos als pares.

2.

Una veu amb grapa

El nostre proto-Bukowski s'assigna una llista de coses per tatxar: anar de putes, xutar-se, cometre un assassinat... La veu de Casals té prou grapa i humor per ser addictiva en estricta primera persona durant 130 pàgines, narrant una *road movie* hilarant i de direcció única: avall en barrina.

3.

Metaficció pop

També és una deliciosa metaficció pop –en l'escassa tradició de la Figueres pop de Vicenç Pagès– amb què podreu relativitzar el vostre esnobisme cultural i acceptar que, tot i ser un xic gilipolles, us caieu bé.

■ Ricard Martín

Andreu Gomila
Teatre

FIGHT!

Ricard Martín
Menjari Beure

Els pallassos

(i la setmana que ve... Brad Pitt)

Esperit de revolta

La gent, en general, se'n riu dels pallassos: un 'pallasso' és un imbècil rematat, algú que no mereix cap mena de consideració, de qui cal fugir com de la pesta. No és Trump un pallasso? Però el món ha avançat una mica. Vaja, que fa anys que es van inventar el motor d'explosió i YouTube i els pallassos d'avui tenen poc a veure amb Miliki i Fofó. Un pallasso d'ara és un intel·lectual crític que posa en dubte el sistema, és un guerriller que, darrere d'una capa de pintura blanca a la cara, sabatots i pantalons de colors, diu tot el que no ens atrevim a dir nosaltres, covards reietons. Al món de les arts, no hi ha res més subversiu que un pallasso. Sí, la seva missió és fer riure, però també deixar-les anar de l'alçada d'un campanar. No ens estranya que a molts pares els facin por, els pallassos. El que temen, de fet, no és l'home o la dona dins l'arquetip, el paio o la paio grotesca, sinó el missatge de rebel·lió que pot niar en el seu fill un cop hagi analitzat el que el pallasso li ha dit.

Pallassos incòmodes

Tot i apreciar la grandesa d'artistes com Jango Edwards, Tortell Poltrona o Leandre Ribera –els he vist actuar–, ho sento, tio, no puc amb els pallassos en general. M'imagino que tot rau en el trauma infantil que va representar per mi el primer –i únic– cop que vaig voler anar al circ de petit. Els actors del món promès de màgia i emoció ("¡El circo de Spiderman!") eren a la pràctica una desfilada de personatges sòrdids que ploraven per dins i semblaven a punt de fer-ho per fora; al paio que feia de Spiderman se li veien les Jhayber brutes per sota del polièster i traces de verola. De fet, el pallasso m'atreu com a icona que provoca terror o malestar: el pallasso d'assassí de Stephen King, el pallasso assassí de nens –real!–, John Wayne Gacy, el pallasso de Hitler i de Cubelles (Charlie Rivel), el pallasso que negava la pedofília evident del seu pare (*Capturing the Friedmans*)... Però esclar, això és com si t'agraden els petards però per ficar-los a l'orella d'algú en lloc de tirar-los de festa.

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Llibreries espectaculars com a Chongqing

És una de les ciutats xineses que més creix, i entre gratacles i grans avingudes s'ha colat aquest espai dedicat als llibres, objectes suposadament en retrocés en l'era digital. La llibreria Zhongshuge, imaginada per l'estudi X + Living, compta amb 1.300 metres quadrats poblats per prestatges interminables, escales laberíntiques i miralls que en el seu reflex donen al visitant la impossible sensació d'estar a dins d'un dibuix d'Escher. En l'era de les compres online, aquesta botiga física es concep com un espai de retrobament entre amics, amb racons tranquils per practicar l'immortal plaer de la lectura. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

MARIA DIAS / NEGRON

Us convidem a deu còctels!

US IMAGINEU ENTRAR en una elegant, sofisticada i reconeguda cocteleria de Barcelona, acompanyats de la persona que vulgueu, demanar un deliciós i elaborat còctel cada un (com un sorprenent Bloody Mary de *wasabi*!) i pagar-ne només un dels dos? Si encara us ho heu d'imaginar és perquè no heu utilitzat la Time Out Box Còctels, l'experiència coctelera que ho està petant! Amb aquesta nova box, que només costa 19,95 euros, podreu visitar una selecció

de deu autèntics santuaris del bon beure i assaborir els seus increïbles còctels amb una fórmula màgica: que cadascú demani el que més li agradi i, a l'hora de marxar, presenteu una de les deu targetes que trobareu a la box. Només en pagareu un! Us hi apunteu? Si voleu provar-ho, ara esteu de sort, perquè en sortegem una. Només heu d'entrar al nostre web i omplir el formulari de participació abans del 29 de setembre. Salut i sort!

→ timeout.cat/concurs-box

GRANS PORTADES

Melbourne

Els millors llocs de l'any per endrapar a la ciutat australiana.

Londres

Time Out London es capbussa en els secrets del Tàmesis.

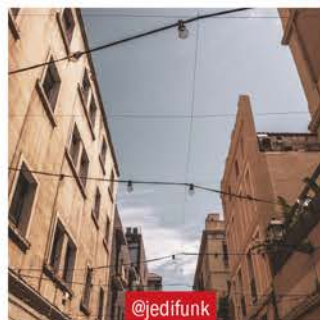

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

Així són els vermutis comunitaris de l'Ateneu del Raval.

Lamparetes al cel del barri de Gràcia.

Banderes de colors als carrers del Born.

Escaneja l'etiqueta a Instagram per seguir-nos.

BCNQUIZ!

Jazz a Barcelona

Per Ricard Martín

En la seva condició de ciutat oberta i portuària, Barcelona va ser i és la porta d'entrada del jazz a la Península. Què en saps?

1. Qui va fer tancar el Hot Club, el primer gran club de jazz a Barcelona?

01. Mossèn Tuset, ideòleg de Franco, per considerar que el jazz era immoral, cap allà al 1939.

02. Milicians republicans, per considerar que el jazz era una eina del capitalisme.

03. Els veïns de Sarrià, on era: la normativa acústica ja era molt restrictiva.

2. Virtuoses nostrades

LLEVA

→ Deessa del contrabaix de San Remo.

MITOS

→ Uns anaven a piscines de boles, ella a jams.

ANACEL

→ Al cognom hi podríem afegir l'adjectiu 'fina'.

Va ser dels primers músics de jazz catalans que van fer les Amèriques i es va convertir en la nostra figura més internacional del gènere.

Era cec i va tocar amb els més grans: Chick Corea, Stéphane Grappelli, Stan Getz i Dexter Gordon van gaudir del seu swing.

3. Cert o fals?

→ El 1964 la icònica cantant de jazz negra Gloria Stewart, pionera del jazz a Barcelona, va ser expulsada d'Espanya per un crim que no havia comès.

4. Quin és l'únic club de jazz que té concerts cada dia de l'any?

01. El Jamboree, plaça forta del jazz i altres músiques negres a Barcelona.

02. El Harlem Jazz Club, que cap a l'any 2016 va arribar a la xifra de 16.000 artistes programats i d'un milió d'espectadors.

03. La Cova del Drac: si aquella nit no hi havia artista, sortia el propietari amb un banjo a tocar.

→ **SOLUCIONS:** 1.2. Creien que era un cau d'espies nacionals. Va reobrir el 1939: hi havien arribat a tocar Reinhardt i Grappelli. 2. Giulia VALLE, contrabaix i compositora, ha aconseguit projecte internacional i crear un univers sonor propi. La trompetista i cantant Andrea MOTTS als 16 anys (2011) va tocar amb Quincy Jones. Als 22 va publicar *Emotional dance*, a l'imprès, segell de Coltrane. Carme CANELA és una de les vocalistes més perfilades del jazz espanyol. 3. Cert. Per una connexió inexistente amb un dels condemnats pel crim dels existencialistes: uns habitants del Jamboree van assassinar sense motiu un fabricant de llums, 4.1. D'ençà de l'any 1960, i amb diverses etapes, el Jamboree ha sigut i és un focus radiador de cultura musical. ID EN TI - KIT: Telet Montoliu.

Si em perdo, busqueu-me a... La Ganiveteria Roca

Marta Sagarra
Disseny

Abans que Manuel Valls s'apropiés del carrer Petritxol, m'agradava anar-hi els diumenges a la tarda, a berenar xocolata desfeta a La Pallaresa. Com que probablement ja coneixeu aquest local mític, m'agradaria proposar-ne un altre que no és tan popular: la Ganiveteria Roca,

fundada l'any 1911. Creieu-me: el seu aparador és hipnòtic. Ho sé, perquè he passat llargues estones observant el reflex de la ciutat a les fulles dels seus preciosos utensilis punxeguts. Si quan passeu per allà veieu una figura estàtica davant del vidre, soc jo.

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

LA MERCÈ

Diada Castellera històrica

Els Castellers de Barcelona celebren el 50è aniversari i han convidat a la festa els Minyons de Terrassa i els Castellers de Vilafranca, dues de les millors colles del panorama casteller.

→ Plaça de Sant Jaume. Dg. 22, 12 h.

MERCAT

Born Street Food

Si la Mercè us deixa sense energia, recupereu-la en aquest mercat amb les propostes del 7 Portes, Vila Viniteca, Llamber i PORK... Boig pertu, entre altres.

→ Pla de Palau.

M: Barceloneta. De dv. 20 a dg. 22, de 12 a 24 h.

JORNADA

Palauet Albéniz

Teniu portes obertes al Palauet i als jardins de Joan Maragall, i espectacles de titelles, atraccions itinerants, música en

directe i exhibicions de diferents esbarts i colles sardanistes.

→ Palauet Albéniz. M: Poble Sec. Ds. 21 i dg. 22, d'11 a 22 h. Dt. 24, d'11 a 21 h.

FAMILIAR

Antiga Fàbrica Estrella Damm

Especialment pensat per anar-hi en família, teniu circ dalt d'un llit elàstic, dansa, teatre de carrer i les magnífiques peces fetes amb ferralla i material de rebuig de Ferroluar.

→ Carrer Rosselló i jardins de Montserrat Roig. M: Sant Pau - Dos de Maig. Ds. 21 i dg. 22, d'11 a 20 h.

MÚSICA

La Mercè a la plaça Reial

Dissabte, aquí hi trobareu una ballada deswing (12 i 18.30 h), i diumenge, els concerts d'havaneres d'Els Pescadors de l'Escala (12 h), Barca Mitjana (17 h) i Havànime (19 h).

→ Plaça Reial. M: Liceu. Ds. 21 i dg. 22.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratís

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IVÁN MORENO
Plaça Reial. 18. La planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 76 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Directora d'Estratègia Digital i Serveis al Client Fanny Campeny | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Maria Junyent, Josep Lambies, Ricard Martín, Eugènia Sendra, Aleix Cabau | Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Óscar Broc, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Pere Vall, Núria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafel Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falco | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvión | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Jordina Maestro, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscrippress | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

ppd

Imprimir en paper reciclat i reutilitzat amb materials 100% compostables

Un bitllet a Àsia

S'han acabat les hores d'avió. El Boa Bao us porta als carrers del sud-est asiàtic a través del paladar!

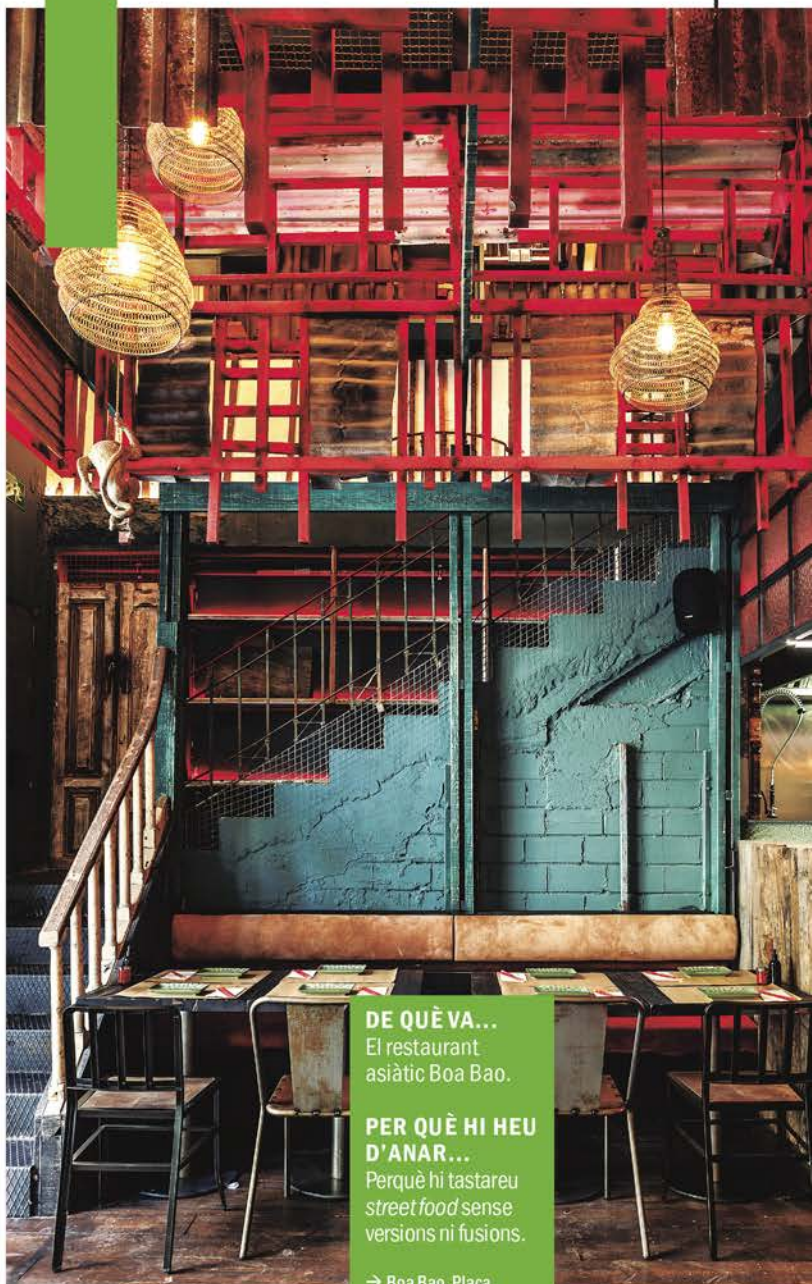
CAMINANT PEL CARRER Enric Granados, atureu-vos a l'alçada de la plaça Doctor Letamendi. No hi trobareu un restaurant asiàtic qualsevol, hi trobareu un portal directe a allà on vulgueu: des de Tailàndia fins al Vietnam, passant per Indonèsia, el Japó o la Xina. Amb una personalitat única i una decoració d'allò més cuidada (fixeu-vos en les petites estàtues que recreen els guerrers de terracota!), al restaurant Boa Bao ofereixen *street food* autèntic: sense fusions ni reinvençions, i amb una matèria primera d'una qualitat excel·lent. Un viatge gastronòmic des del centre la ciutat.

Aterrar i menjar

El vostre recorregut per l'altra punta del món començarà amb uns entrants plens de sabor com samoses vegetarianes o rotlles de primavera que donaran peu a una extensa carta de 64 plats. Dividida per temes, hi podreu escollir des de sopes grans com la malàisia de marisc amb curri i *noodles* d'ou, woks com el de cansalada de porc fregida amb bròquil xinès o intenses i refrescants amanides com la de bolets i pop a la brasa.

Adeu nostàlgic

Fareu la tornada a casa a través de les postres, és per això que hi trobareu reminiscències europees com una espectacular *crème brûlée* de coco amb alfàbrega i citrònel·la (l'autèntic *hit* de la casa) o *dumplings* de sèsam negre amb te de litxi, *jackfruit* i ginebre. Per maridar aquests moments dolços, a la carta de còctels, en forma de passaport, podreu triar el tipus de beguda que més us representi. Hi trobareu versions modernes de clàssics, còctels per explorar nous sabors i tècniques, amb un matís japonès i renovat o amb filosofia indonèsia: que busquen un estil de vida feliç i saludable.

DE QUÈ VA...

El restaurant asiàtic Boa Bao.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi tastareu *street food* sense versions ni fusions.

→ Boa Bao. Plaça Doctor Letamendi, 1.
M: Universitat.
T. 93 454 43 32.
@boabao.restaurant

El prestigi

Antonio Díaz, el Mago Pop, torna a casa per la porta gran, concretament per la del Victòria, el seu teatre, on presenta 'Nada es imposible'

Per **María José Gómez**
Fotografia **Iván Moreno**

BCN POP!

Els llocs favorits de la ciutat d'Antonio Díaz. Un dia qualsevol, potser hi apareix

Per **Andreu Gomila**

ÀPATS NOCTURNS Cachitos

Durant els gairebé dos anys que el Mago Pop va omplir el Coliseum amb *La gran il·lusió*, hi sopava gairebé cada nit. D'entrada sembla un local ideat per als guiris que passegen sense nord per la zona, però aquest local d'aires novaïorquesos ofereix bona cuina per a totes les butxaques. I sí, és un restaurant on podríem sopar-hi molts dies.

→ Rambla de Catalunya, 33. M: Passeig de Gràcia.
T. 93 215 27 18. cachitosbcn.com

BONES TAPES Pepa Tomate

L'Antonio és franc: "Soc molt de tapa". Va viure a Gràcia molts anys i aquest temple del bon menjar gracienc és un dels seus llocs preferits del barri. Les croquetes de trompeta i gambes són de traca i serien les protagonistes de qualsevol xou de Broadway! Hi ha bones tapes i bons plats, fusió de cuines del món i la cuina catalana de tota la vida.

→ Pl. de la Revolució, 17. M: Fontana. T. 93 210 46 98
pepatomate.com

ELS ULLS NEGRES li brillen amb la il·lusió del nen que estrena, no unes sabates, sinó tot un teatre, el Victòria, que s'ha comprat, als 33 anys, amb els rèdits d'una carrera triomfal. Antonio Díaz, el Mago Pop, va pujar a l'escenari com a professional als 16 i ja no n'ha baixat: ha desencallat la mandíbula de famosos com Neymar i Stephen Hawking al seu programa de DMax i rebenat la taquilla, primer a Barcelona i després a Madrid, on es va estar dos anys. Ara, torna a casa per presentar *Nada es imposible* i encetar els que ell considera els millors anys de la seva carrera. Hi parlem quinze dies abans de l'estrena, en un Victòria que fa olor de pintura.

El fet que Barcelona sigui plaça forta de la màgia et va influir per establir-li el teu teatre?

Si soc sincer, no. La màgia me la prenc com un espectacle teatral i des de petit que somio tenir un teatre. Al meu equip li dic que nosaltres competim amb els grans musicals. El motiu per venir a Barcelona va ser que, en aquesta etapa que ens ha anat molt bé a Madrid i que internacionalment tenim molts projectes i la companyia és ja molt gran, vaig pensar on volia dedicar els millors anys de la meua carrera, que són els propers quatre o cinc. Llavors, quan ho teníem gairebé fet a Madrid, em va venir una cosa aquí... Perquè deia: "Ostres, jo m'imagino a Barcelona"...

I vas triar Barcelona...

Jo hi confio molt, perquè tot i que ara mateix els espectacles funcionen més a Madrid, vaig pensar que Barcelona ho té tot, i fins i tot més que Madrid, perquè hi ha molt públic internacional i

'Nada es imposible'

Durant dos anys ha exhaurit les entrades del Rialto de Madrid. Ara, arriba a Barcelona en una versió encara més espectacular.

→ A partir del dimarts 18 al Teatre Victòria.

nosaltres intentem que la nostra marca sigui internacional. El públic barceloní és el més exigent que m'he trobat mai. I això que hem viatjat molt. No regala un riure ni un aplaudiment, t'ho has de guanyar. Si funcionés aquí, vas a Madrid i dius: "Jolín, que fàcil!". I a més, és que és la meua ciutat! Hi ha una cosa emotiva. Per mi és la ciutat més bonica del món. I cada dia veure la platja i treballar aquí, amb la família i els amics, en un teatre com aquest que no té res a envejar a cap altre... Em vaig inclinar per Barcelona, tot i que potser empresarialment no era la millor decisió.

David Copperfield, Juan Tamariz i el Mag Lari (amb qui col·labores) són els teus mags favorits...

He crescut estimant aquest ofici i ells són els meus grans referents. Copperfield és el mag amb qui em sento més identificat, perquè li agrada la màgia de prop, però també de gran escenari. Del Mag Lari, n'he après molt perquè és un animal escènic, és el gran *showman* de la màgia. I en el cas de Juan Tamariz, és una cosa més de filosofia. Tot i que la gent té la imatge que és un tipus excèntric, que està boig, el seu fort és la filosofia màgica. Aquest home és un pou de saviesa, sap molt de psicologia aplicada a la màgia.

Fora de l'il·lusióisme, quins altres artistes t'inspiren?

Molts! Hi ha un italià que es diu Arturo Brachetti, que fa un espectacle de *quick-change* [canvi ràpid de vestuari]. M'encanta quan veus un xou i t'és igual si és circ, màgia... perquè és una meravella. Ell com a artista és una barbaritat. I el Tricicle. Quan estudiava a l'Institut del Teatre eren un gran referent, també

"Vaig pensar on volia dedicar els millors anys de la meua carrera, que són els propers quatre o cinc"

potser perquè venen d'un ofici, el mim, que sembla molt *offi* alternatiu i després demostren que poden ser molt comercials i omplir teatres. És molt inspirador.

I del cinema?

Hi ha molts directors que em fascinen. M'encanta Christopher Nolan i el seu món de la sorpresa, de l'enginy. Ell, de fet, va dirigir la millor pel·li que s'ha fet mai de màgia, *The prestige* (El truc final). I el meu film favorit, *Interstellar*.

La música és fonamental en els teus xous.

És que la música és increïble. És l'art suprem, perquè connecta amb l'emoció sense filtres. Quan tu escoltes un text, estàs analitzant-lo, però la música et porta... És al·lucinant.

Et deixes endur pel teu instint a l'hora de triar les cançons?

Sí, molt. Tinc la sort que el meu germà és melòman i en parlem molt. Descobreixo molts grups amb ell. I de sobte escoltes una cançó i et dona una idea. Ara em passa això. Abans pensava en un joc de màgia i després buscava un tema; ara ja no, escolto una música i em ve una imatge.

NITSAL BARRI

Cara B

Aquí sempre hi passen coses. Recitals de poesia, concerts, sessions d'electrònica, fins i tot s'hi han fet obres de teatre, al Cara B. Lloc de peregrinació dels graciencs noctàmbuls, veiem l'Antonio fent punteria amb els dards i tombant, un a un, tots els seus col·legues. Tenen bons tiradors de cervesa artesana i un pati que val el seu pes en or.

→ Torrent de les Flors, 36. M: Joaníc.

T. 647 59 50 93. @carabbcn

GRÀCIA 'CHIC'

Châtelet

Un bar clàssic gracienc que l'Antonio recorda de la seva època al barri, al qual encara va. Forma part del circuit francòfon de Gràcia –també era habitual de La Fourmi i La Cigale–, està en una cantonada i és perfecte perquè et mirin. Ideal per passar-hi una tarda sencera amb els amics. I si tenim en compte que els caps de setmana fan un *brunch* gens menyspreable, ens hi podem passar tot el dia.

→ Torrijos, 54. M: Joaníc. T. 93 284 95 90. @chateletbar

En un món digital hiperconnectat deu ser difícil mantenir un secret, la base de les sorpreses...

Súper difícil.

T'amoïna?

Sí, molt. Ara tenim un equip d'R+D que treballa en la cerca de noves il·lusions, i això és una feina molt difícil i de molt de temps i intentem cuidar-ho molt, perquè el secret de la màgia, tot i que pensem que el volem saber, en el fons no el volem saber, perquè ens agrada que ens deixin flipats. I sí, tenim una operativa que qualsevol que ens veïés diria: "Esteu bojos!". Protegim els secrets per protegir la màgia i el futur de la màgia. Perquè les tècniques que faig jo ara, les farà un altre mag d'aquí a quatre dies, igual que jo faig servir tècniques de fa cent anys. La màgia sobreviu gràcies al secret.

T'ha passat alguna vegada que es filtrés algun truc?

Sí, passa, a YouTube hi ha gent que revela trucs. Però també hi ha jocs que si saps com els fem encara aplaudeixes més fort. Perquè dius: "¡Qué follón! Com fan això? Sé com ho fan, però no ho veig!".

"Tenim una operativa que qualsevol ens diria: 'Esteu bojos!'. Protegim els secrets per protegir la màgia"

Com compatibilitzes la màgia amb la vida personal?

És complicat. Ara tinc més feina que mai. En els darrers deu anys he fet moltes funcions, més de 400 cada any. A més, la màgia desgasta molt perquè lluitem contra l'error. A cada funció tot pot fallar i has d'estar molt concentrat. Un mag fallant és una de les coses més ridícules que et pots trobar a la vida. Així que treballem molt, assagem molt... I també m'agrada, a banda d'aquesta part artística, treballar la marca, dibuixar els plans, sobretot internacionals, ara que venen projectes molt macos. M'agrada estar veient i decidint.

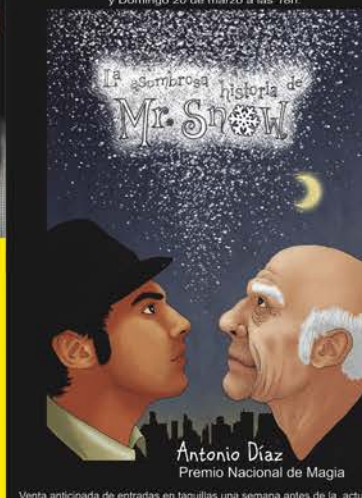
Si ara que tens 33 anys estàs en el top de la màgia mundial i ja tens un teatre, com et veus d'aquí a trenta anys més?

[Riu] Soc un friqui que pensa molt en el futur. Hi ha una escena de *Forrest Gump*, quan comença a córrer i no para perquè diu: "Ja que he corregut fins aquí, arribaré allà, i ja que he corregut fins allà...". Tinc una mica aquesta sensació. Ara em trobo tan agraït a la vida, al públic, a l'equip, perquè això encara és més gran que el que vaig somiar, que em sento amb la responsabilitat d'anar el més lluny possible. Ja que som aquí i estem en una posició en què cap mag d'Europa no havia arribat en els últims anys, hem d'intentar fer una marca mundial de la màgia. Em faria molt feliç que quan ens retirem i mirem enrere, deixem el nostre nom on hi ha el de la gent que admiro. I si no, no passa res,

Auditori Municipal de Badia del Vallès

Pre-estreno Viernes 18 y Sábado 19 de marzo a las 21h y Domingo 20 de marzo a las 16h.

Venta anticipada de entradas en taquillas una semana antes de la actuación

BCN POP!

Els llocs favorits de la ciutat d'Antonio Díaz. Un dia qualsevol, potser hi apareix

PERA FRIQUIS

El Rincón del Artista

Quan ha de quedar amb els amics, l'Antonio diu preferir el bar a la discoteca, la festa major al gran festival musical. No ens estranya que acabi moltes nits en aquest local del Raval fundat el 2004 per Jaime Albó, on abans hi havia el bar Lemos. És el bar de la faràndula friqui. A les parets, hi podem veure des de Raphael a Isabel Pantoja. Ja és hora que hi surti el Mago Pop!

→ Nou de la Rambla, 105. M: Paral·lel. T. 93 442 12 40

“Has d'estar molt concentrat. Un mag fallant és una de les coses més ridícules que et pots trobar a la vida”

ho haurem intentat! Teatralment, m'imagino gestionant més teatres, produint espectacles... I també m'agradaria produir cine.

Com és el *Nada es imposible* que veurem a Barcelona?

Són els mateixos jocs, però la posada en escena és molt diferent. Ja l'hem fet pensant en Broadway, ara que la casa és nostra. Serà de molt gran format. És com quan jo veia un espectacle de David Copperfield quan era petit. Un xou de màgia que té gairebé de tot: coses sorprenents, d'altres inspiradores, també hi ha màgia de prop projectada, tecnologia lumínica... Cuidem molt tot el que envolta l'espectacle perquè la màgia també és art d'artifici.

I després cap a Broadway...

Al juliol de l'any que ve. Estarem una temporada a Barcelona, que em fa la mateixa il·lusió, com a mínim, que anar a Broadway, perquè el teatre té una càrrega simbòlica. És el moment més important de la nostra carrera: fer que l'espectacle vagi bé, que el Victòria vagi bé, que el públic marxi content. És el gran repte.

Teatre Victòria

Un clàssic 'reloaded'

Es va aixecar el 1905 com a Teatro Pabellón Soriano. El 1916 passa a dir-se Teatre Victòria, i hi van estrenar algunes obres de Rusiñol. El 1954, els germans Balaguer se'n va fer càrrec fins que el 1986, 3xTres (Dagoll Dagom, Tricicle i Anexa) el va comprar. A finals de febrer del 2019, el Mago Pop va anunciar que en tenia la titularitat.

Antonio Díaz assegura que comprar un teatre era un “somni vital”. Enamorat de les arts escèniques, parla amb orgull d'aquest clàssic del Paral·lel, i encara més des de la reforma: “Penso que ara mateix el Victòria és el teatre més ben equipat de l'Estat, en llum i so”, afirma l'il·lusionista. Respecte a la programació, hi haurà màgia, però sobretot grans musicals: “És un teatre perfecte per acollir espectacles de gran format”, diu. Creu que a Barcelona hi ha molt bon teatre alternatiu i de text, però falten més grans espectacles. La fórmula per aconseguir-ho? “Hem de ser valents i generosos i programar no només perquè els números surtin, sinó també perquè l'espectador surti entusiasmat. Que la gent sàpiga que el que es fa aquí és l'hòstia”, etziba.

DEL MORRO FI Cinemes Verdi

Tota una institució barcelonina, els cinemes Verdi aguanten dempeus la baixada en l'assistència a sales per veure pel·lícules. Encara s'hi veuen cues, els caps de setmana, per assistir a les seves sessions en versió original de pel·lícules europees per a amants del bon producte de proximitat. L'altre cine que freqüenta és l'Icària, al Poblenou, al qual li és més fàcil d'arribar des d'Alella, on viu ara.

→ Verdi, 32. M: Fontana. T. 93 238 79 90. cines-verdi.com

LA DISCO L'Almo2bar

L'Antonio diu que no és de discoteques, però reconeix que ha acabat alguna nit a aquesta disco de Gràcia. Ell sabrà què ha fet en aquest soterrani de llum fosca envoltat dels nois i les noies del barri. D'un temps ençà també s'ha convertit en sala de concerts gràcies a l'empenta de les discogràfiques del districte. Un lloc divertit per passar una nit.

→ Bruniquer, 59. M: Fontana. T. 93 219 93 45.
grupalmodobar.es/almo2bar

LA TEMPORADA 19 20

■ TEATRE ROMEA ■ LA VILLARROEL ■ TEATRE GOYA ■ TEATRE CONDAL

CASA DE NINES, 20 anys després
de Lucas Hnath a partir del clàssic de Henrik Ibsen
direcció **Sílvia Munt** **Set > Oct**

VIEJO AMIGO CICERÓN
d'Ernesto Caballero
direcció **Mario Gas** **Oct > Nov**

JERUSALEM
de Jez Butterworth
direcció **Julio Manrique** **Nov > Gen**

ROMANCERO GITANO
textos de Federico García Lorca i Lluís Pasqual
direcció **Lluís Pasqual** **Gen**

COBERTURA
dramatúrgia Alejo Levis i Bruno Oro
direcció **Clara Segura** **Gen > Mar**

EVA CONTRA EVA
de Pau Miró
direcció **Sílvia Munt** **Mar > Mai**

Desembre
LA PETITA CAPMANY
Ariadna Matas i Elsa Lluch

Gener, febrer
HIP HOP BIG! La gran aventura de la Caputxeta Vermella i en Peter Pan
Elisenda Roca

Febrer
PINTAMÚSICA
Berta Ros, Lorena Lloró i Gisela Juanet

Març
ALÍCIA AL PAÍS DE LES MERAVELLES
Marta Buchaca

EL PETIT DALÍ I EL CAMÍ CAP ALS SOMNIS
Anna Obiols i Subi

CINEMÚSICA
Berta Ros i Gisela Juanet

LA GRANJA
Àngel Sánchez i Ana Isabel Gallego

VASELINA
de Gabriele Di Luca
direcció **Sergi Belbel** **Set > Oct**

UNA HISTÒRIA REAL
autor i director **Pau Miró** **Oct > Des**

AQUELLA NIT (Una obra de teatre amb cançons)
de David Greig compositor i lletrista Gordon McIntyre
direcció **David Selvas** **Gen > Mar**

LA GAVINA
versió lliure de l'obra d'Anton Txékhov
dramatúrgia i direcció **Àlex Rigola** **Mar > Abr**

NENES i NENS

de Dennis Kelly

direcció Joel Joan

Abr > Mai

OVELLES

autoria i direcció
Carmen Marfà
i Yago Alonso

Mai > Jun

A.K.A. (Also Known As)

de Daniel J. Meyer

direcció Montse Rodríguez Clusella

Mai > Jun

UN DIA QUALSEVOL

autor i director Oriol Tarrasón

direcció escènica Martí Torras Mayneris

Jun

l'Offlavarroel

Octubre / desembre

UNA ILÍADA

Lisa Peterson i Denis O'Hare

Novembre

INESTABLE

Andrés Caminos i Gadiel Sztryk

Desembre / gener

CALMA!

Alicia Serrat, Marc Angelet, Andreu Martínez
i Guillem Albà

Gener / febrer

PEMSEM. (Pausa). A LA MERDA!!!

Manuel Dueso

Febrer

QUEMA LA MEMORIA

Paula Bonet i Ramón Rodríguez

Febrer / març

PERDÓN

Andrés Caminos i Gadiel Sztryk

Maig

EL PEQUEÑO PONI

Paco Bezerra

CINCO HORAS CON MARIO

de Miguel Delibes

direcció Josefina Molina

Set > Oct

LA DONA DEL 600

autor i director Pere Riera

Oct > Des

ESCAPE ROOM

autors i directors Joel Joan

i Hèctor Claramunt

Des > Mai

PUERTAS ABIERTAS

d'Emma Riverola

direcció Abel Folk

Mai > Jun

DELICADES

autor i director Alfredo Sanzol

Jun > Ago

LUNNIS DE LEYENDA SUPERSTARS ¡EN VIVO!

guionistes Margarita Melgar i Josep Maria Lari

direcció Josep Maria Lari

Set

EL PARE DE LA NÚVIA

de Joel Joan i Hèctor Claramunt

direcció Joel Joan

Oct > Feb

FINS ALS... NADALS

direcció artística Miriam Escuriola

direcció musical Jordi Taixés

Des > Gen

PERFECTES DESCONEGUTS

de Paolo Genovese

direcció Daniel Guzmán

Feb > Jun

Patrocinadors

Institucions

Ajuntament de Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

INSTITUTO NACIONAL
DE LAS ARTES ESCÉNICAS
Y DE LA MÚSICA

Diputació de Barcelona

institut ramon llull
Llengua i cultura catalanes

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Una invitació a celebrar

Del 20 al 24 de setembre Barcelona celebra la seva festa gran. L'Erica Aspas us fa de guia per la programació de la Mercè d'aquest any

Anna Mbenge

ESCOLLIR SEMPRE ÉS difícil, així que, a més d'aquesta selecció d'imperdibles, trobareu activitats de la Mercè repartides per tota la revista que farieu bé d'apuntar a la vostra agenda!

La pregonera

Tot té un principi, i a la Mercè és el pregó. Enguany l'oferirà Manuela Carmena, exalcaldessa de Madrid. Si no esteu convidats al Saló de Cent, el podreu seguir des d'una pantalla gegant a la plaça de Sant Jaume.

→ Saló de Cent de l'Ajuntament. M: Jaume I. Dv. 20, 18.30 h.

Brossa a Capella

El *mapping* cada any és una sorpresa: màxima expectació per veure què hi passarà, a la façana de l'Ajuntament, quins elements hi apareixeran. El 2019 és l'Any Brossa i l'espectacle de *mapping* també li ret homenatge. És obra dels aragonesos Dalumen Lab

i està estructurat en tres parts: Naixement, Camí i Destrucció.

→ Plaça de Sant Jaume. M: Jaume I. Dv. 20, de 21.15 a 24 h. Ds. 21 i dg. 22, de 20.30 a 24 h. Dl. 23, de 22.30 a 24 h. Dt. 24, de 20.45 a 24 h. Gratis.

Àfrica al parc

Tota la programació al Parc de la Trinitat gira al voltant del continent africà. Hi teniu tallers de robes africanes, deperruqueria, de percussió i de dansa, així com circ, titelles i gastronomia. Un viatge per als sentits.

→ Parc de la Trinitat. M: Trinitat Vella. Ds. 21 i dg. 22, de 12 a 22 h. Gratis.

Anirem a l'infern

Grans i petits. I ens ho passarem tan bé! Dissabte

és el dia del correfoc. Primer sortiran els petits (18.30 h) i després arrencarà la Tabalada Infernal dels grans, amb l'obertura de la Porta de l'Infern. Si no us agraden els petards i les espurnes, quedeu-vos a casa, però l'experiència és

adrenalínica. Una oportunitat per veure en acció els diables de les colles de tota la ciutat i les bèsties de foc. Impressionants!

→ Via Laietana. M: Jaume I. Ds. 21, a partir de les 18.30 h. Gratis.

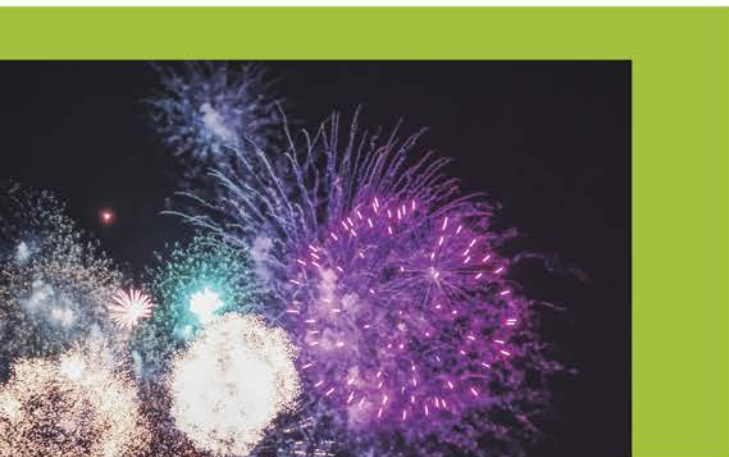
La Nit de Beirut

Beirut és la ciutat convidada d'aquest any i ens porta una gran festa nocturna. Anthony Kmeid i Léa Lahoud han preparat unes

projeccions sobre la capital libanesa, per conèixer la seva arquitectura i vida i els efectes dels conflictes bèl·lics. L'artista Assaad Awad ha creat vestuari per a Madonna i Lady Gaga, i a la Mercè presenta *Urban Phoenix*, un disseny que fa referència a un fènix que mor i ressuscita constantment, igual que Beirut, i que lluirà l'artista Omar Dilati en el seu espectacle, on interpretarà danses tradicionals libaneses i noves danses urbanes. El DJ Ziad Nawfal és conegudíssim a

L'univers de Joan Brossa es projectarà cada dia a la façana de l'Ajuntament

Tens tot el programa a
timeout.cat/merce

Beirut; aquí reproduirà les seves sessions, on sonaran ritmes com el mahraganat i electro chaabi. La Suricata Circus combina circ, poesia, filosofia i malabars, i amb *Luminolife* veureu éssers vinguts d'un altre planeta!

→ Parc de la Ciutadella i passeig de Lluís Companys. M: Arc de Triomf. Dv. 20, ds. 21 i dl. 23, de 23 a 2 h. Gratis.

Festa associativa

A la plaça de Catalunya les protagonistes són les associacions de la ciutat, allà

expliquen i mostren què fan. A més dels escenaris que acolliran balls tradicionals i música, i les carpes on es faran els tallers i les activitats infantils, hi trobem novetats com la Ràdio Associa't –feta per nou ràdios comunitàries–, cinema a la fresca, espai de gastronomia, una passarel·la de costura comunitària i itineraris temàtics per la programació.

→ Plaça Catalunya.

M: Catalunya. Ds. 21 i dg. 22, de 10.30 a 22 h.

EXPOSICIÓ
LES SORRES X
UN VAIXELL MEDIEVAL

mmb MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

EXPOSICIÓ
**CATALUNYA
MAR
ENLLÀ**

TRES SEGLES DE
MARINA CATALANA:
XVIII-XX

mmb MUSEU MARÍTIM DE BARCELONA

La Mercè respira a la via Laietana

El 22 de setembre celebrem el Dia sense Cotxes i tallem la via Laietana per convertir-la en un espai més humà, saludable i verd per a tots i totes.

Activitats durant tot el dia:

- Activitats lúdiques i didàctiques.
- Espais d'estada i de joc.
- Fes-te una foto a "El mirador de la via Laietana".

Vine amb bicicleta!

- Aparcament gratuït amb vigilància per a bicicletes.

Més informació:

barcelona.cat/setmanamobilitat
#Mercè19

Ajuntament de
Barcelona

Coses per fer

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

Trobades amb... Canada

Aquesta productora barcelonina està al darrere de videoclips de Rosalía, Bad Gyal, Phoenix, Foals, She & Him i molts més.

En aquesta xerrada explicaran com han desenvolupat el seu estil tan propi, i premiat, també en publicitat.

→ CaixaForum. M: Espanya. Dv. 20, 19 h. 5 €.

FESTIVAL

Séfer Barcelona

La Plataforma Cultural Jueva Mozaika organitza el Festival del Llibre Jueu, on es tractaran temes com l'exili i la identitat.

→ Diversos espais. Dv. 20, ds. 21 i dg. 22. Gratis.

ITINERARI

Barcelona port pesquer

Visitareu el moll de pescadors, veureu l'arribada i/o la descàrrega del peix i la seva subhasta.

→ Museu Marítim.
M: Drassanes. Dv. 20, 15.30 h. 15 €.

FESTA

Park(ing) Day

120 places d'aparcament es transformen en petits parcs i jardins per reivindicar una ciutat centrada en el medi ambient.

→ Diversos espais. Dv. 20. parkingdaybcn.org

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

MERCAT

Estació Disseny

Edició de la Mercè d'aquest mercat amb dissenyadors locals i emergents, mostra de joguines retro modernes i espai per menjar.

→ Estació de França.

M: Barceloneta. Ds. 21 i dg.

22, d'11 a 21 h. Gratis.

FIRA

Fira del Llibre d'Ocasíó, Antic i Modern

Edicions antigues, llibres exhaurits, exemplars únics, exposicions... El paradís del lletraferit a la fira més antiga d'Europa.

→ Passeig de Gràcia.

M: Passeig de Gràcia. Fins

al 6 d'octubre. Gratis.

Van Van Market

Qui us alimentarà durant la Mercè? El Van Van Market, amb més de 60 *food trucks* repartits pel parc de la Ciutadella i el passeig Lluís Companys, el castell de Montjuïc, el Palauet Albéniz, el parc de la Trinitat i la llera del Besòs.

→ Diversos espais. De dv. 20 a dt. 24.

Diumenge

'Egipte 1909'

Exposició amb fotos de principis del segle XX del viatge que el xocolater Antoni Amatller i la seva família van fer a Egipte i el Sudan.

→ B The Travel Xperience. M: Diagonal. Gratis.

TEATRE

'Barbes de balena'

Obra que repassa la vida de Dolors Aleu i Riera, la primera dona llicenciada en medicina a Catalunya i a Espanya.

→ El Maldà. M: Liceu. Dg. 22, 19 h. 16-20 €. Fins al 6 d'octubre.

MERCAT

Flea Market la Mercè

Sabeu què és el *car boot sale*? Cotxes o furgonetes convertits en expositors. Al Flea n'hi haurà uns quants.

→ Encants Vells. M: Glòries. Dg. 22, d'11 a 20 h. Gratis.

EXPOSICIÓ AL MUSEU DE LA MÚSICA

19.09.2019
30.08.2020

MÚSIQUES ALS DITS. SANSES AFRICANES

DE LA FUNDACIÓ
LA FONTANA

barcelona.cat/museumusica

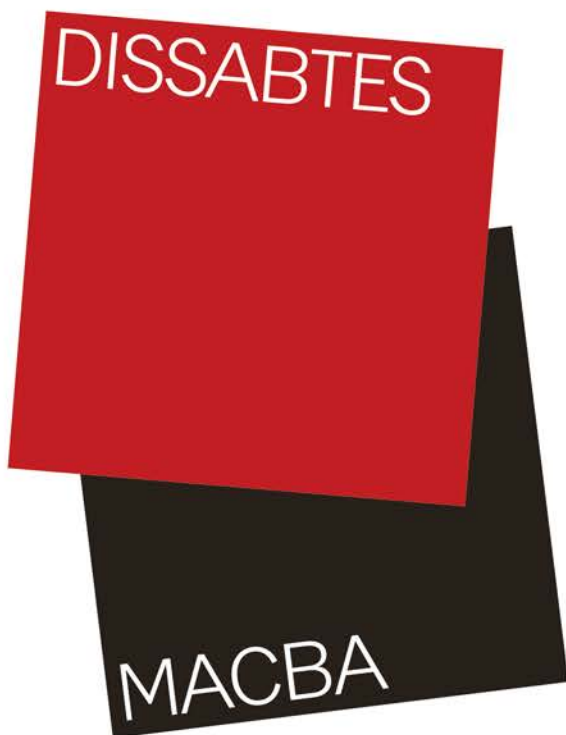

MUSEU
DE LA
MÚSICA

FUNDACIÓ
LA FONTANA

L'AUDITORI

VINE AL MACBA
ELS DISSABTES A
LA TARDA GRATIS,
GRÀCIES A UNIQLO

Cada dissabte, entre 16 i 20 h, visita totes les exposicions amb els artistes i comissaris; i l'últim dissabte de cada mes, deixa't sorprendre amb les propostes destacades.

Gaudeix de l'art contemporani gratuïtament gràcies a Uniqlo.

Consulta el programa a **macba.cat**

#dissabtesMACBA

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
macba.cat

Coses per fer

NO T'HO PERDIS

Art: passat, present i futur

DE QUÈ VA...

Festival Kronos Art BCN, dedicat al pas del temps.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure si, en l'art, els anys també deixen empremta.

→ Arts Santa Mònica.
M: Drassanes. De dj. 19
a dg. 29 de setembre.
Gratis. kronos-art.com

EL TEMPS MARCA el ritme al Festival Kronos Art BCN, en el qual participen una cinquantena d'artistes dividits en passat, present i futur. Warhol, Tàpies, Francis Bacon i Dalí són alguns dels grans noms que formen la part del passat, i les seves obres provenen de les col·leccions d'Eduardo Robles i del mecenes Francesc Puig. Per commemorar

el setè aniversari de la mort de Robles, se li dedicarà un homenatge el divendres 27.

El present és d'artistes actuals que treballen per canviar el passat i que evolucionen cap a un nou concepte d'art. Aquí teniu peces de Plensa, Andreas Englund, Sonia Carballo i Manuel Delgado. Sempre es diu que els nens són el futur, i aquí és 100% real. A l'apartat del futur ens trobem amb creacions dels nens i nenes de tercer de l'Escola Drassanes i la seva particular visió del futur i de l'art.

El festival té un vessant solidari i col·labora amb l'ONG argentina Hoy x Vos. A més de l'exposició, programen jornades, tallers per a totes les edats, concerts, mercat, presentacions, projeccions, *live painting*...

■ Erica Aspas

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

La Mercè dels menuts

LES ACTIVITATS PER a tots els públics esquitxen tootota la programació de la Mercè, però hi ha dos espais que concentren molta activitat que farà gaudir la canalla de valent. Un és el castell de Montjuïc, amb circ de tots els estils i llenguatges i de totes les procedències, i entre les propostes no us podeu perdre el *Cabaret de circ* (ds. 21 i dg. 22) fet en col·laboració amb la Fira Trapezi de Reus. Hi teniu rodes, teles, dansa aèria, jocs visuals vinguts del Japó, malabars amb ball inclòs, titelles monstruosos i acrobàcies. El *Taller de circ penjat d'un fil* reproduceix

DE QUÈ VA...
Propostes infantils a les festes de la Mercè.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
Perquè teniu el millor del circ mundial a tocar de casa.

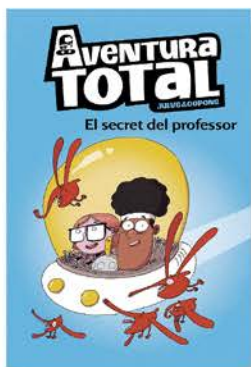
→ Castell de Montjuïc i llera del Besòs. Gràtis.
barcelona.cat/lamerce

l'estètica de les pistes de circ antigues i hi podreu provar les cordes i els trapezis, caminar sobre xanques i fins i tot hi haurà un espai d'educació viària. Busqueu clown? Teniu el *Clown me a la platja*, arribat de Beirut –ciutat convidada–; les *Diòptries*

de la Cia. Toti Toronell i La Bella Tour i el seu intent de mantenir l'esperit del circ d'altres temps.

I seguint amb els pallassos, dimarts, 24, a la llera del Besòs se celebraran els 25 anys de l'ONG Pallassos sense Fronteres. Allà han instal·lat nou escenaris

batejats com les zones de conflicte on han estat i que ompliran d'humor. Nos'ho perdrem en Tortell Poltrona, en Pep Callau i els Pepsicolen, Pessic de Circ, Las Polis, Joan Garriga & the Galàctic Mariatxis i l'Escola de Circ Quina Gràcia, entre altres. ■ Erica Aspas

↑ El secret del professor

Jaume Copons i Óscar Julve. 96 pàg. 9,95 €. A partir de 6 anys.
Ulisses i Lia protagonitzen *Aventura total*, una col·lecció de novel·la il·lustrada per a primers lectors. En aquest volum coneixerem el professor Hac i la seva nau Serendip, amb la qual faran un viatge espacial.

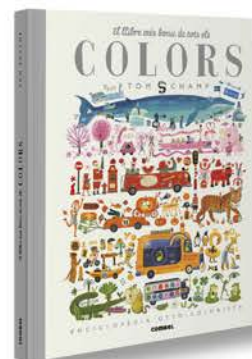
EL TOP 3

Llibres infantils

← Gos pudent

Colas Gutman i Marc Boutavant. Blackie Books. 64 pàg. 12,90 €. És entranyable o no? No el voleu acaronar tota l'estona? Aquest gos busca amo i recorrerà mig món fins a trobar-lo. Imagineu totes les aventures que l'esperen. El llibre surt el 18 de setembre junt amb *Gos pudent va a l'escola*, i l'any que ve des de Blackie prometen que també anirà a la platja.

↑ El llibre més bonic de tots els colors

Tom Schamp. Combel. 48 pàg. 17,90 €. A partir de 6 anys.
Quin era el color més car? La capsula negra d'un avió és negra? Sabeu on és la mesquita blava? Aquest llibre està ple de detalls, històries i dibuixos preciosos, per passar-s'hi hores descobrint-los!

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

ESTRENA DE LA SETMANA

Ad Astra

SI US AGRADEN les odissees espacials amb pissarres plenes de fórmules i mecànica quàntica, considereu això com un avís: *Ad Astra* no és d'aquest tipus de ciència-ficció. A diferència de *2001: Una odissea de l'espai* o *Interstellar*, aquí no hi ha cap Arthur C. Clarke o Kip Thorne que aportí base científica a la ficció. *Ad Astra* explica la història d'un home que viatja a Neptú –el planeta més llunyà del sistema solar– sense envellir un sol dia, cosa que és tota una fita inclús tractant-se de Brad Pitt.

Tot i això, si aparqueu la incredulitat a la porta del cinema, sereu recompensats amb una ciència-ficció a estones magnífica, ben viva i carregada d'emoció. *Ad Astra* té molt a dir sobre el fet de no aferrar-se a les

DE QUÈ VA...

Una odissea espacial que viatja a les estrelles i a la intimitat de les relacions humanes.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè la interpretació de Brad Pitt és magnífica.

→ Dir. James Gray (EUA, 2019). 124 min.

coses, sobre pares i fills i també sobre els reptes que implica reconciliar-se amb el passat.

L'acció està situada en un "futur pròxim" capturat pel cinematògraf d'*Interstellar* Hoyte Van Hoytema, amb grisos lunars i ocres marcians. El panorama que retrata és un sistema solar fortament polititzat, en el qual s'han comercialitzat els viatges espacials de curta durada i la lluita pel control de diversos planetes és una realitat. Deixant el futur a banda, el director James Gray i el coguionista Ethan Gross

mai perden de vista la intimitat al cor del relat. Hi ajuda l'excel·lent interpretació de Pitt, plena de matisos, i la preciosa música de Max Richter i Lorne Balfé.

De la mateixa manera que passava amb l'ambiciosa *Z. La ciudad perdida*, Gray busca oportunitats per deixar respirar la seva història: ambdues pel·lícules porten el segell d'*El cor de les tenebres* de Joseph Conrad (i, per descomptat, d'*Apocalypse now*) però *Ad Astra* injecta dosis d'adrenalina sobtades per alterar el ritme del relat. El que podem afirmar és que *Ad Astra* és emocionant, a vegades improbable, altres vegades confusa, però, tal com passa amb el seu director, sempre gravita en una òrbita fora del comú. Cordeu-vos el cinturó. ■ *Phil de Semlyen*

Blinded by the light

DE QUÈ VA...

Un adolescent anglopaquistanès descobreix que ha nascut per córrer.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La delirant evocació dels 80 és tan cursi com enlluernadora.

→ Dir. Gurinder Chadha
(Regne Unit, 2019).
117 min.

ALLÒ QUE LA directora Gurinder Chadha va fer pel futbol femení a *Quiero ser como Beckham*, ho repeteix en l'efervescent *Blinded by the light* (Cegado por la luz), ara a favor de Springsteen, els walkman i els conjunts texans. Madurets, hi trobareu tones de nostàlgia fàcil, en el seu institut farcit de nois Wham! i noies Salt-N-Pepa. Això és una novel·la de formació on la música et dona un respir de problemes greus, com el del vándal racista que t'assetja davant de casa. Som a Luton, en la Gran Bretanya de l'atur massiu i el Front Nacional. Però Chadha atorga a les imatges una patina lluent de Hollywood i una banda sonora carregada de Bruce, que contraresta els col·lapses familiars i les agressions verbals. El nostre heroi és Javed (Viveik Kalra), un adolescent anglopaquistanès que escriu poesia, viu reprimat pel seu ultraestricte pare i somnia escapar. I quan li passen un parell de cintes de Springsteen, la salvació arriba en forma d'himnes obrers. "En Bruce sap tot allò que sento", es meravella en Javed (el cantant ha cedit dotze cançons, sens dubte entendrit pel missatge de despertar personal). Basada en les memòries del periodista Sarfraz Manzoor –coautor del guió–, el film va ple de detalls poc convencionals que només poden ser autobiogràfics. L'epifania musical li arriba en la gran tempesta del 87, que l'enganxa ballant al carrer, perdut en la música del Boss. L'escena captura l'eureka eufòric que tots hem tingut. I com la pel·lícula, és desafiadament cursi i difícil de resistir. ■ P.de S.

#madtowntodaysbyjimbeam

MADTOWN
DAYS

BARCELONA
2019

25 SEP
VICENTE GARCÍA
RAZZMATAZZ 2

03 OCT
FLORIDABLANCA
+ VOLVER
SIDECAR

14 NOV
DELA FÉ
APOLO 2

23 NOV
DELA PORTE
APOLO 2

PREMIOS

SEIZ

ORGANITZA

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

ENTREPRENEUR

Radio Madrid

FESTIVAL TNT FESTIVAL TNT

Festival TNT / Terrassa Noves Tendències

26-28 set 2019

www.tnt.cat

Organitzen:

Patrocina:

Col·labora:

Col·labora:

Downton Abbey

DE QUÈ VA...

El rei Jordi VI i la reina Maria visiten la casa dels Crawley.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per descansar de tantes pel·lis d'acció.

→ Dir. Michael Engler (Regne Unit, 2019). 122 min.

EN UN PAISATGE cinematogràfic ple de superherois i efectes especials apocalíptics, de vegades resulta agradable una pel·lícula que es preocupi per on són les verdures a la cuina. *Downton Abbey* fa el paper d'una confortable manta de la qual els aficionats de l'enyorada sèrie de televisió gaudiran de valent. La trama del film arranca amb el rei Jordi VI i la reina Maria planificant una visita a la gegantina mansió senyorial de la família Crawley. La notícia altera tothom: està en joc ni més ni menys que la reputació de la casa. Tot i que haver vist la sèrie no és fonamental, qualsevol persona que no n'estigui al corrent pot perdre's una mica en el seu petit exèrcit de personatges i les seves línies argumentals a mig fer. *Downton Abbey* no vol donar cap cop a l'antiga taula de l'alta societat, malgrat que li capgiri una mica el gest amb la història sexual del majordom. Sí, es tracta bàsicament d'un episodi de la sèrie que s'allarga fins a les dues hores però, com la plata de la família Crawley, està tan polit que pràcticament hi pots veure la teva cara reflectida. ■ Phil de Semlyen

Misión Katmandú

DE QUÈ VA...

Un paleontòleg i una detectiva se'n van a l'Himàlaia per trobar el leti.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

L'argument sona a *déjà vu*, però és una cinta d'animació emocionant.

→ Dir. Pierre Greco i Nancy Florence Savard (Canadà, 2017). 86 min.

NO ÉS LA primera vegada que el cinema d'animació fantasieja amb el mite de l'existència del leti. Però aquesta pel·lícula ho fa d'una manera especialment lúcida. Entre un homenatge a l'estètica abrupta dels documentals d'alta muntanya que es rodaven a Alemanya durant la dècada dels 30 i una aventura a través d'un dels enigmes més populars de la criptozoologia, ens situa durant una expedició de risc cap al cim de l'Everest per trobar la petjada de l'abominable home de les neus. Una avioneta que s'estavella durant una tempesta, una cova on jau el cadàver encongint d'un explorador mort de fa uns quants anys, un xerpa que se sap molts proverbis. Pot ser que ens recordi la fórmula de les aventures d'en Tadeu Jones, però la trama té un nervi trepidant que emociona, reforçat pels colors gèlids d'una animació senzilla però atmosfèrica. Li sobren gags sense gràcia i un personatge secundari, l'ocellet Jasmin, que fa més nosa que servei. Però, tot i els defectes, la proposta té grapa. ■ J. Lambies

EL MILLOR DE LA CARTELLERA ALTERNATIVA D'AQUESTA SETMANA

7 La paradoja de...

Us ve de gust un thriller de ciència-ficció? *La paradoja de Cloverfield* imagina un món en guerra, una crisi energètica i un equip que mira de posar-hi fi.

→ La Cinètica. Dv. 20. 19.30 h. Aportació voluntària.

6 Chinese box

Mai direm que no a un drama romàntic ben tirat com aquest: barregeu els elements nit de Nadal, periodista britànic i exprostituta xinesa i tindreu aquesta pel·li.

→ Cinema Maldà. Consulteu la cartellera.

5 Hitler vs. Picasso

Toni Servillo –el magnètic Jep Gambardella de *Lagarra*– protagonitza aquest documental sobre l'obsessió del Führer per l'art.

→ Cines Verdi. Dt. 24, 11.30, 18.15 i 20.30 h. 6,50 €.

4 L'escriptor

Polanski barreja política i literatura en un thriller amb un cert aire de Hitchcock protagonitzat per Ewan McGregor i Pierce Brosnan. És cine ben fet.

→ Filmoteca. Dj. 19, 17 h. Dc. 25, 20 h. 4 €.

3 Desayuno con...

L'escena en què Hepburn canta *Moon river* asseguda a la finestra i amb una tovallola al cap és suficient per tornar a veure *Desayuno con diamantes*.

→ Phenomena. Dj. 19, 16.35 h. 7 €.

2 Hi havia una vegada...

Beirut és la ciutat convidada a la Mercè, i l'homenatge arriba també a la Filmó, on veurem *Hi havia una vegada a Beirut*; un retrat de Jocelyne Saab.

→ Filmoteca. Dc. 18, 20 h. Dg. 29, 21.30 h. 4 €.

1

M

La documentalista Yolande Zauberman acompanya Menahem Lang al poble ultraortodox de la seva infància, on van abusar d'ell. *M* va aconseguir el Premi Especial del Jurat a Locarno.

→ Filmoteca. Dg. 22 i dg. 29, 19 h. 4 €.

Teatre i dansa

Un home de BCN

Dirigit per Marc Rosich, Joan Vázquez fa d'Ocaña a la Sala Beckett. Per Andreu Gomila

SI LI PREGUNTEM a Joan Vázquez què vol dir per ell Ocaña, sospira: "Llibertat, algú que trencava barreres". I és que ara es posa en la pell de l'estrella més espaterrant de la Barcelona *underground* dels anys 70 a *Ocaña, reina de las Ramblas*, una peça escrita i dirigida per Marc Rosich que fa parada a la Beckett per explicar-nos qui era aquest

pintor transvestit que baixava el carrer més famós de Barcelona endiumenjat de folklòrica seguit per una processó d'admiradors.

"Ocaña representa com era Barcelona abans dels Jocs Olímpics, una ciutat més real, no tant de cara a l'aparador", diu Vázquez, que confessa que no el coneixia prou abans de l'obra, però que hi ha alguna cosa que fa que vagin de bracet. "Connecto amb aquell esperit andalús que vaig mamar de petit a casa dels avis escoltant copla", diu l'actor.

Vázquez, un actor de musical bregat en mil batalles, diu que ha quedat sorprès de com cantava Ocaña, tot i que Rosich l'havia advertit que "destrossava" les còpies. Ell n'ha volgut rescatar tot allò que el feia diferent, més enllà d'un *look* determinat. "No oblidem que mentre era una estrella, Ocaña sovint no podia pagar el lloguer", matisa Vázquez.

"La d'Ocaña era una ciutat més real, no tant de cara a l'aparador"

Encara que semblin cosines germanes, *Ocaña, reina de las Ramblas* i el cèlebre *Paquito forever* no tenen gaire a veure. "Paquito era tan políticament correcte que era apolític", diu l'actor, que en els últims anys ha aixecat una carrera pletòrica amb espectacles íntims, preciosos, després d'haver arribat a ser una estrella del musical, amb papers destacats a *Mamma mia* o *Hair*.

Dues dècades després de debutar amb *Rent*, protagonitzarà durant tots els dilluns de novembre *20 anys no són ná*, al BARTS, en el qual repassarà la seva carrera i les cançons que més ha cantat. ■

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Fins al 20 de setembre. 10-15 €.

Més musicals a timeout.cat/musicals

del 19/09 al 13/10/2019

UNA GOSSA EN UN DESCAMPAT

de **Clàudia Cedó**

RAVAL BRUNCH

DOMINGOS 12:00-16:00H
 ¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló** Raval
 Rambla del Raval 17-21
 08001 Barcelona
 Tel: 93 320 14 90
 barceloraval.com

25 !!! EUROS

Teatre i dansa

Vaselina

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...
 Comèdia molt negra amb una colla d'éssers marginals.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
 Per descobrir l'escriptura dramàtica de Gabriele di Luca.

→ La Villarroel.
 M: Urgell. Fins al 20 d'octubre. 26 €.

NOMÉS HAN PASSAT uns minuts i en Fil ja ha deixat anar prou material per ser abanderat de la incorrecció política. Un mestre de l'ofensa. Un cínic que conrea marihuana a casa i busca com recuperar la seva inversió després de perdre a l'aeroport un gos vestit de Hello Kitty reclutat com a mula. Una situació tan delirant com gairebé totes les que l'autor Gabriele di Luca fa desfilar per *Vaselina*, protagonitzada per un grapat d'éssers marginals. Imaginem un grup humà

disfuncional com el d'un text de Tolcachir; sumem-hi el nihilisme postmodern de Ravenhill i la comèdia negra d'Orton i ens aproximarem a l'estil dramàtic de Di Luca.

Sota la direcció de Sergi Belbel, les desventures del traficant d'estar per casa (Joan Negrié), el seu soci i animalista radical (Artur Busquets), la seva mare ludòpata (Lluïsa Castell), el seu pare transsexual i membre d'una secta apocalíptica (Joan Miquel Reig) i una obesa amb problemes d'autoestima (Karin Barbeta) es presenten despullades de l'acre tuf de brutícia emocional i física que sembla demanar el text. Quan passin algunes funcions baixarà la velocitat i la intensitat de les interpretacions, però és dubtós que l'ambient s'impregni d'aquesta pàtina de ronya moral que és tan difícil de veure en els nostres escenaris. Al final Belbel es conforma de fer riure amb els estirabots *redneck* d'una sèrie per a tots els públics com *Roseanne*. ■ Juan Carlos Olivares

Més crítiques a timeout.cat/teatre-critiques

Fly me to the Moon

DE QUÈ VA...

Un ventríloc a la pitjor nit de la seva vida té una idea que el farà ric.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per comprovar com Marc Angelet pot fer fantasia amb una història real.

→ Sala Atrium.

M: Tetuan. Fins al 29 de setembre. 12-19 €.

DENNIS HOPE EXISTEIX. Ha de tenir prop de 70 anys i és ric. Ha amassat una fortuna venent parcel·les de la Lluna des que la va comprar el 1980. Abans de ser un excèntric exemple d'èxit del somni americà, Hope recorria els Estats Units amb un número de ventrílocua. Marc Angelet l'ha imaginat a *Fly me to the Moon* a la cuneta d'una carretera perduda en una nit de lluna plena. Tirat al mig del no-res per culpa d'un cotxe avariament que l'havia de conduir, en plena fugida, a la fama d'un programa de televisió. Com a única companyia, el seu ninot. Escena perfecta per a una pel·lícula de Lynch que l'autor aprofita per compartir les seves reflexions sobre l'humor i una cosa tan nord-americana com la persecució dels somnis personals.

Hope (Dani Arrebola) entaula una conversa beckettiana amb el seu ninot (Marçal Bayona), tot i que la directora Sílvia Navarro no incideix en aquest reflex dramàtic de dos éssers sense més opcions que seguir aquí perduts. En canvi, se succeeixen les picades d'ullet a l'atmosfera irreal de Lynch, a la decadència i a una cosa tan brechtiana com mostrar el truc. ■ J.C.O.

El futur

DE QUÈ VA...

Un viatge sobre el significat del futur al llarg de gairebé dos segles.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la irònica mirada no exempta d'humor de Joan Yago.

→ Escenari Brossa.

M: Jaume I. Fins al 29 de setembre. 15-20 €.

NO HI HA futur sense passat i Joan Yago juga amb ambdós conceptes en la seva nova obra estrenada amb un jove repartiment sorgit de l'escola Eòlia. A Yago li interessa tant com veuen els habitants del futur allò que va ser en el passat (què diran els vostres fills de les fotografies dels avis?) com les prediccions de com serà el món i la vida anys enllà de la nostra realitat. La funció és, doncs, una mena de viatge en clau de comèdia des dels vaticinis més o menys encertats proferits per uns savis del 1900 fins als anys 60 del nostre segle, tot passant per les últimes dècades del segle XX.

Un seguit d'esquetxos ben relligats que caminen des de l'inicial costumisme d'una parella jove que busca pis fins a la ciència-ficció que guanya en interès segons avança el rellotge del temps. Sense la profunditat d'altres obres de Yago com *Fairfly* o *L'Editto bulgaro*, *El futur* conserva, però, la seva mirada irònica no exempta d'humor i una escriptura col·loquial de segura eficàcia en mans d'uns joves intèrprets abocats a connectar amb els espectadors. I a fe que ho aconsegueixen. ■ Santi Fondevila

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

27 de setembre

ANTONIA SAN JUAN

'MI LUCHA'

29 de setembre
i diumenges d'octubre

**OH,
SPOILER**

IMPRO BARCELONA

Del 10 al 20 d'octubre

ALBERT PLA

'MIEDO'

25 d'octubre

CIMAFUNK

51 FESTIVAL DE JAZZ

**ESTRELLA
DAMM**

Nivell Publicitat

ARCOIRIS

EL ALCAZAR

BTM

elPeriódico

VENDA D'ENTRADES

BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

7 imperdibles de Temporada Alta

Un any més torna el festival gironí d'arts escèniques amb una programació impressionant formada per un centenar d'espectacles. Nosaltres ens l'hem llegit de la A a la Z i us proposem una tria d'espectacles que no ens volem perdre!

MAI ENS FALLA. El Temporada Alta és un festival que ens garanteix poder veure teatre de molta qualitat: muntatges amb segell propi, propostes internacionals, obres que han estat tot un èxit, espectacles per a tots els públics... L'oferta és tan bona que cal mirar-la amb calma. Nosaltres n'hem fet la nostra selecció, aquí la teniu!

Kultur

El Conde de Torrefiel torna amb l'*spin-off* de *La plaza*: una proposta que crea una experiència íntima i subjectiva, en què us convertireu en *voyeurs* d'una escena en aparença realista, un càsting d'una escena de sexe.
→ La Mercè. Girona. Del 22 al 24 de novembre.

Una costilla sobre la mesa. Madre

Angélica Liddell torna amb un muntatge poètic, físic i visceral: un rèquiem a la seva mare, morta l'any 2018. Una explosió de culpa i expiació on Liddell expressa el seu amor i dolor convertint allò sublim en patiment. I tot

acompanyat de la música en directe del Niño de Elche.

→ Teatre Municipal de Girona. 23 de novembre.

Sopro

Tiago Rodrigues ret homenatge a un antic ofici dels teatres: els apuntadors. El director portuguès en treu una del seu refugi, l'apuntadora històrica del teatre que dirigeix, i la converteix en la protagonista absoluta de l'obra.

→ El Canal. Salt. 8 i 9 de novembre.

Próximo

El director i autor argentí Claudio Tolcachir torna amb una peça que aborda les relacions afectives en l'era d'Internet. Una història d'amor construïda en la distància, amb Skype, WhatsApp, trucades al mòbil i flirteig a les xarxes socials.

→ Teatre de Salt. 1 i 2 de novembre.

Retour à Reims

Thomas Ostermeier versiona l'assaig que va publicar el 2008 el sociòleg francès Didier Eribon i el converteix en el relat d'una classe obrera, tradicionalment

Tot allò que no et pots perdre del centenar de propostes del festival gironí

#TA19

Has de saber...

1. EL WEB

Voleu remenar entre espectacles? El web està pensat perquè trobeu fàcilment tota la informació. Podreu filtrar entre 'Noms i cares conegudes', 'Propostes trencadores' i molt més.
→ temporada-alta.com

2. XARXES SOCIALS

Si seguís el festival a través de les xarxes socials, estareu al corrent de totes les novetats minut a minut: concursos, sortejos i postfuncions. I també hi podreu dir la vostra a través del hashtag #TA19 a Facebook, Twitter, Instagram i YouTube.

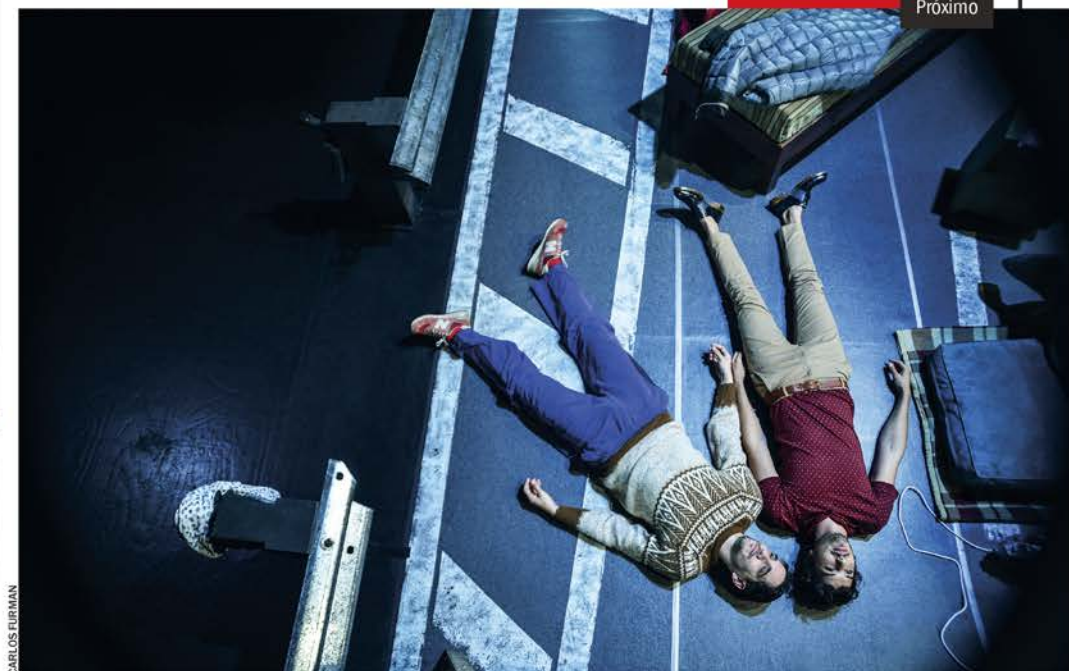
Kultur

Próximo

A man from Podolsk

CARLOS FURMAN

d'esquerres, convertida en potencial votant de l'extrema dreta.

→ Teatre Municipal de Girona. 5 i 6 de desembre.

Aquest país no descobert que no deixa tornar de les seves fronteres cap dels seus viatgers

Un projecte de teatre documental i vivencial d'Àlex Rigola: entre sessió i sessió de quimioteràpia el doctor i catedràtic Josep Pujol reflexiona sobre la vida amb la seva filla, Alba, actriu, dramaturga i poeta.

→ Teatre de Salt. 21 i 22 de novembre.

A man from Podolsk

Oskaras Koršunovas ens porta la història perfecta per alertar-nos

CHRISTOPHE RAYNAUD DE LAGE

Sopro

de la il·lusió de llibertat en què vivim. Un interrogatori policial comú que es transforma en una sàtira sobre la burocràcia; un conte de terror sobre realitats paral·leles i amors patris.

→ Teatre de Salt. 30 de novembre.

3. ARTÈRIA PER A JOVES

Teniu menys de 30 anys? Doncs el projecte Artèria us espera! Apunteu-vos-hi (és gratis!) i gaudireu de molts avantatges. A més, per aquesta edició Artèria us proposa un munt d'espectacles pensats especialment per a vosaltres.

4. ÚLTIMA HORA

En alguns espectacles les entrades s'esgoten ràpidament, però si us doneu d'alta a la pestanya 'Vull assistir-hi', us avisaran si s'obre una nova funció o es posen a la venda més seients a última hora. No hi ha excuses!

5. EL CURT

El director Salvador Sunyer Vidal i Nanouk Films ho han tornat a petar! Al YouTube del festival trobareu el nou curt de l'edició: deu minuts de pur teatre en mans d'uns increïbles Laura Weissmahr i Guillem Barbosa. Pell de gallina!

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

Qui més toca? timeout.cat/concerts-temporada

PARLEM AMB...

María José Llergo

ENS VA ENAMORAR amb *Niña de las dunas* i, des d'aleshores, hem sabut que era una de les veus més interessants del nou flamenc. Nascuda a Pozoblanco (Còrdova) però formada a Barcelona –tot i que fa dos mesos que s'ha traslladat a Madrid–, està tot just encetant la seva carrera, però ja ha passat pel Kosmopolis del CCCB i pel Primavera Sound. Ara, actua al BAM i en protagonitza l'espot amb la seva *Nana del Mediterráneo*. Ha fitxat per Sony Music i el seu EP de debut sortirà a principis d'any, però el millor és descobrir-la en directe, amb guitarra flamenca, pedal-steel i les bases electròniques de Lost Twin.

Vas escriure *Nana del Mediterráneo* fa quatre anys, just quan la foto del nen sirí Alan Kurdi va donar la volta al món.

Sí, desgraciadament, em va inspirar molt.

Com va sorgir la idea de convertir-la en l'espot del BAM?

El festival té intenció de generar acció amb l'art. Van sentir la cançó en un concert meu i em van preguntar si la cedia per al festival. La vaig escriure a la Costa Brava i em va semblar molt oportú que es quedés a casa.

De què anirà el teu EP de debut?

Tractarà de la meua pròpia sanació, intento generar bellesa del meu dolor. Com el drama

“Intento generar bellesa del meu dolor”

del Mediterrani, que és una de les coses que més mal em fan, i l'afronto amb el millor que crec que puc aportar al món: la meua veu.

Com vius els teus directes?

Són senzills, no tenen res d'espectacular. El que faig és cantar les cançons i compartir-les. No ballo, ni res, jo canto. És com un ritual.

Entres en algun tipus de trànsit cantant?

Sí, totalment. Sento que dono el millor que tinc i que m'entrego totalment. El disc és *Sanación* i per mi és un mantra complet. L'he escrit en un moment en què he descobert la meditació i això m'ha influït moltíssim. Crec que el flamenc és com un mantra i quan hi entres no existeix ni l'espai ni el temps.

Dius que la música és empoderament.

Estem en un món hiperglobalitzat on manen els convencionalismes. Dins d'això, has de percebre si estàs fent alguna cosa perquè realment vols fer-la o per obeir a un convencionalisme. Jo vaig negociar molt amb les multinacionals i en tot moment vaig posar la meua essència per davant.

Et consideres renovadora del flamenc?

No, si en alguna cosa em sento revolucionària és a fer el que el cor em demana, no crec que es pugui ser transgressor expressament. Crec que el flamenc és una revolució en si mateixa. ■ Borja Duñó

→ BAM 2019. Plaça dels Àngels. Dg. 22, 20.15 h. Gratis.

ELS MILLORS CONCERTS DEL BAM I LA MERCÈ MÚSICA

Nadia Rose

La rapera de Croydon –i cosina de Stormzy!– va ser al Sónar fa un parell d'anys i ara torna amb un nou single, *Airplane mode*. Amb ella sabreu com sonen els carrers de Londres el 2019.

→ Plaça dels Àngels. Dv. 20, 23.15 h. Gratis.

Pau Riba i De Mortimers

Pau Riba continua celebrant els 50 anys de *Dioptria*, un puntal del rock en català i referent per a artistes com El Petit de Cal Eril i Ran Ran Ran, que actuen la mateixa nit al Moll de la Fusta. Cançons com *Taxista* i *L'home estàtic* continuen plenes de vigència.

→ Moll de la Fusta. Dv. 20, 22 h. Gratis.

Jay-Jay Johanson

"*Iwannabe Jay-Jay Johanson*", cantaven The Tea Servants. Aleshores, el suec jugava a la mateixa lliga que Björk, Portishead i Massive Attack. Passats els anys, s'ha convertit en un clàssic modern.

→ Plaça dels Àngels. Ds. 21, 21.45 h. Gratis.

Courtney Marie Andrews

Si us agrada la música d'arrels nord-americana, heu de descobrir Courtney Marie Andrews, una veu captivadora que es va donar a conèixer amb *Urban myths* l'any 2008, i amb les seves col·laboracions amb Jimmy Eat

Nadia Rose

World, Damien Jurado i Milow.
→ Antiga Fàbrica Damm.
Ds. 21, 16.30 h. Gratis.

The Wedding Present

Els de Leeds seran al BAM per celebrar

el 30è aniversari del disc *Bizarro*, un caramel per als nostàlgics de quan no calia ser un virtuós per fer petits clàssics de pop instantani.

→ Plaça dels Àngels. Dl. 23, 23.15 h. Gratis.

PREN-NE NOTA

Pascal Comelade & Cobia Sant Jordi

Un dels grans concerts de la Mercè Música 2019 serà l'adeu dels escenaris de Pascal Comelade. El de Montpeller ha decidit no fer més gires i s'acomiarà com cal de Barcelona, amb la Cobia Sant Jordi i altres convidats molt especials: Jaume Sisa, Pau Riba, Albert Pla, Pep Pascual, Víctor Nubla, Xarim Aresté, Gerard Quintana i Ivette Nadal.

→ Av. Catedral. Dg. 22, 22 h. Gratis.

Doctor Music
CONCERTS

PRESENTA EN CONCERT

WHITE LIES

19 OCT

BARCELONA
BIKINI

BARCELONA
RAZZMATAZZ
20 OCTUBRE

JAKE CLEMONS

DILLUNS 28 OCTUBRE
BIKINI
BARCELONA

THE TWILIGHT SAD
+ MAN OF MOON

DIJOUS 31 OCTUBRE
LA NAU
BARCELONA

3 novembre
Bikini
Barcelona

WWW.DOCTORMUSIC.COM

2X1 A 10 TEMPLES DEL CÒCTEL DE BARCELONA

Gaudeix, amb un acompanyant, de **dos còctels a preu d'un** en 10 de les millors cocteleries de Barcelona amb la **Time Out Box***, sense restricció de dates ni horaris. Amortitzaràs el preu de la box en la primera cocteleria!

Compra la teva box per 19,95 € a timeout.cat/box

Compra-la online i passa-la a recollir a:

Time Out

*Pagaràs només el còctel d'import més elevat.

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ L'OBC a la Mercè

Kazushi Ono és l'encarregat de dirigir l'OBC en aquest concert de festa major, en què sonaran peces de Beethoven, Mozart, Txaikovski, Mendelssohn, Delibes i Elgar, entre d'altres.

→ Seu del districte de Nou Barris. M: Llucmajor. Dg. 22, 21 h. Gratis.

↑ Simfònics al Palau

L'Orquestra Simfònica del Vallès presenta un monogràfic dedicat a Beethoven, dirigit per Salvador Mas, amb el Cor Jove de l'Orfeó Català i els solistes vocals Ulrike Haller i Robert Holzer.

→ Palau de la Música Catalana. M: Jaume I. Ds. 21, 18.30 h. 18-68 €.

↑ Les Grands Ballets

Últims dies per veure Les Grands Ballets Canadiens de Montréal al Liceu. Hi presenten coreografies inspirades en peces de Pergolesi i Beethoven, amb música en directe de la Simfònica del Liceu.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dc. 18 i dj. 19, 20 h. 10-180 €.

Més simfonies i àries a [timeout.cat/classica](https://www.timeout.cat/classica)

RAZZMATAZZ BARCELONA

PROPER DESTACATS

Divendres 20 setembre

PARANOID LONDON LIVE

Dissabte 21 setembre

DJ BORING LIVE A/V

Divendres 27 setembre

LEON VYNEHALL

Dissabte 28 setembre

JOURNEYS: JAMES MURPHY (5 HOUR SET)

Divendres 4 octubre

CRAZE

Divendres 4 octubre

TRUNCATE

Dissabte 5 octubre

SECRETSUNDAZE: PROSUMER

Dissabte 5 octubre

MEGANSITO EL GUAPO

TICKETS:

[SALARAZZMATAZZ.COM](https://www.salarazzmatazz.com)

RICARDO RIOS / VISUAL ART

L'Eurovisió dels cors

El concurs internacional Let the Peoples Sing arriba al Palau per primera vegada i el Cor de Noies de l'Orfeó Català en serà l'amfitrió. Acosteu-vos-hi i animeu-les!

BARCELONINS I BARCELONINES, comenceu a triar les vostres millors gales, porteu-les a la tintoreria i prepareu-vos per dues grans cites: estem de celebració! Des del 1961, els millors cors d'Europa s'han enfrontat i han demostrat any rere any el seu talent al concurs Let the Peoples Sing, organitzat per la Unió Europea de Radiodifusió. Auditoris de ciutats com Hèlsinki, Munic o Salford han estat les seus de les últimes edicions, i aquests 12 i 13 d'octubre el Palau de la Música Catalana ho serà per primera vegada en tot l'Estat, amb el Cor de Noies de l'Orfeó Català com a amfitrions.

Gala d'estils i colors

El dia 12 se celebrarà el Concert de Gala: els nou cors finalistes del concurs, el cor guanyador de la darrera edició, el Collegium Musicale d'Estònia, i el Veus - Cor Infantil Amics de la Unió de Granollers, guanyador del

certamen de fa sis anys, oferiran un repertori únic amb què demostraran les seves virtuts musicals i la tradició coral de la qual provenen.

La gran final!

Com cada any, el certamen es dividirà en tres categories: Cors infants i joves (fins a 25 anys), Cors adults (sense límit d'edat) i Categoria oberta (per a cors d'estils no clàssics). El dia 13, les nou formacions corals competiran en una apassionant final de la qual només un cor de cada categoria en sortirà guanyador. La difícil decisió anirà a càrrec del jurat, constituït per experts d'arreu del món i que, a més, també escollirà el guanyador del premi absolut: el de millor formació coral amateur d'Europa. Us esperen dos dies ben emocionants i envoltats de patrimoni musical en què el nostre Cor de Noies serà l'autèntic protagonista. Posaran la cirereta del pastís a aquesta edició tan especial i s'emportaran el gran premi? No us ho podeu perdre!

DE QUÈ VA...

El concurs de cors amateur Let the Peoples Sing se celebra per primera vegada al Palau.

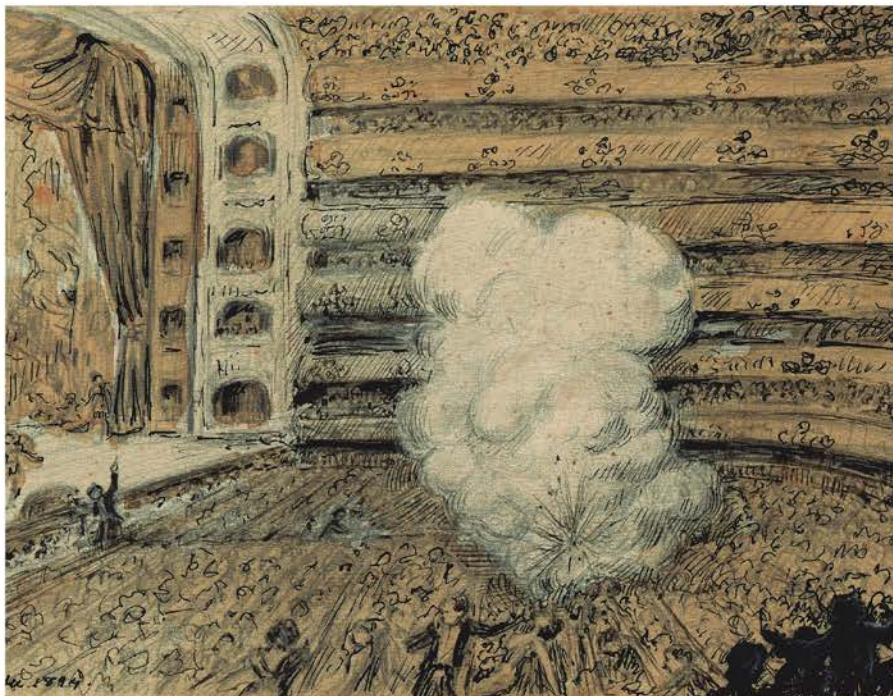
PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè comptarà amb la participació dels millors cors d'arreu d'Europa, entre ells, el Cor de Noies de l'Orfeó Català.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Ds. 12 i dg. 13 d'octubre, 18.30 h. De 15 a 20 €. palaumusica.cat

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Cal veure-les! timeout.cat/exposicions

Art total a la vella Europa

CaixaForum revisita la història d'Europa a 'Òpera. Passió, poder i política'.
Per Eugènia Sendra

AURICULARS A LLOC, silenci absolut, com en un auditori abans de la funció, i la veu del director d'orquestra Josep Pons que ens dona la benvinguda a un viatge per quatre segles d'història i vuit ciutats europees, amb la banda sonora dels fragments d'òperes de Monteverdi (*La coronació de Popea*), Händel (*Rinaldo*), Mozart (*Les noces de Figaro*), Verdi (*Nabucco*), Wagner (*Tannhäuser*), Albéniz (*Pepita Jiménez*), Strauss (*Salomé*) i Xostakóvitx (*Lady Macbeth*). Això és *Òpera. Passió, poder i política*, exposició produïda pel Victoria & Albert Museum que obre temporada al Caixaforum.

El format immersiu –les pistes sonores s'activen avançant per l'espai, com en l'exposició de David Bowie, també del V&A– és un dels trets distintius de la mostra. Un projecte que reuneix 300 peces, entre instruments

(destaca un clavicèmbal del segle XVI), partitures i objectes d'època, indumentària (un vestit de l'emperadriu Eugènia de Montijo, entre d'altres), a més d'audiovisuals i obres d'art (el dibuix d'un disseny de vestuari de Dalí, per exemple).

Prenent com a referència l'òpera com a espectacle d'art total, sovint modern i trencador, l'exposició traça connexions amb el context polític, econòmic i social –ja ho insinua Pons, que l'òpera no és innocent. Capítol especial dedicat a Barcelona i Albéniz coincidint amb el 20è aniversari de la reobertura del Liceu, amb dues joies a la sala: el piano del compositor i la pintura de Ramon Casas de la llotja del teatre

de la Rambla, que excepcionalment surt de La Rotonda del Cercle del Liceu. ■

DE QUÈ VA...
Vuit òperes que ens expliquen l'evolució d'Europa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...
L'experiència immersiva és molt potent.

→ CaixaForum.
M: Espanya. Fins al 20 de gener. 5 €.

PREN-NE NOTA

Coca-Cola en pintura

Feia temps que l'obra d'Alex Katz no s'exposava a Barcelona; ara ho fa a la galeria Alzueta, que presenta nou litografies de la sèrie inspirada en els anuncis de Coca-Cola. Katz, referent de la pintura figurativa, explica com la visió romàntica de la noia retallada sobre fons vermell evoca el que sentia ell de petit tot mirant la pintura de Rembrandt.

→ Alzueta. M: Diagonal. Fins al 20 d'octubre.

Antoni Fabrès

La pintura orientalista de Fabrès atrapa, però l'artista va conrear altres gèneres, defensant el naturalisme i la pintura de denúncia. Aquesta mostra el reivindica en gran.

→ MNAC. M: Espanya. Fins al dg. 29.

Composicions

Christian Marclay és un dels màxims exponents de la representació visual del so i en aquesta exposició s'apleguen els seus treballs més destacats. Per veure

LES MILLORS EXPOSICIONS QUE S'ACABEN

La bellesa de les línies

i imaginar, més que escoltar.

→ MACBA. M: Catalunya. Fins al dt. 24.

En el nom del pare

Picasso com a inspiració i

progenitor de molts dels artistes que l'han seguit. Amb obres de Miquel Barceló, Eulàlia Valldosera, Daniel G. Andújar i altres creadors que revisen l'herència

picassiana. Se us acudeix un homenatge millor que aquest?

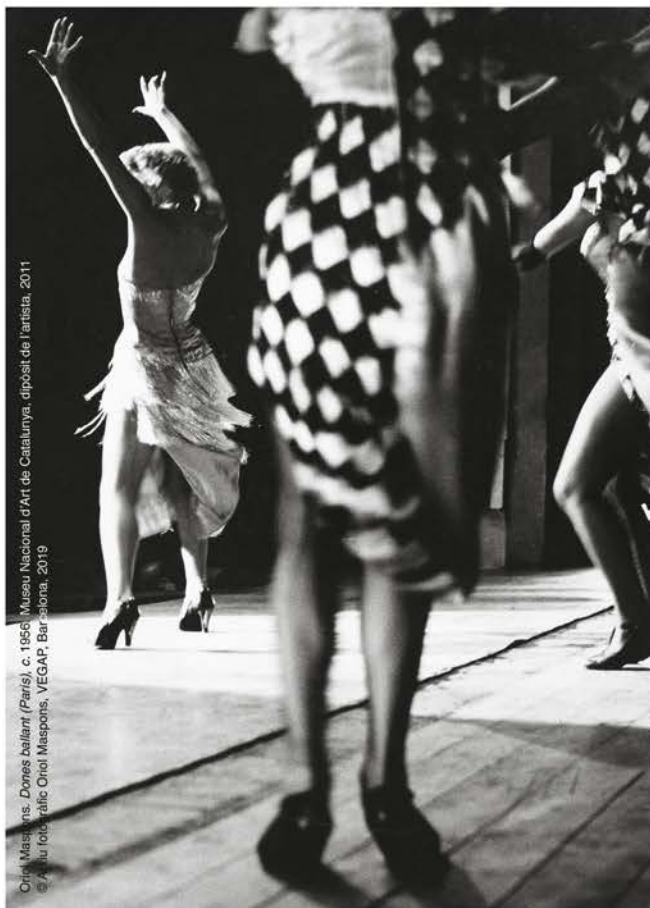
→ Museu Picasso.

M: Jaume I. Fins al dt. 24.

La bellesa de les línies

Hi ha les "línies instantànies" que deia Cartier-Bresson, les dels paisatges i les del cos humà, totes recollides a la col·lecció de fotografia de Sondra Gilman i Celso González-Falla.

→ Foto Colectania. M: Arc de Triomf. Fins al dg. 29.

Oriol Maspons. Dones ballant (Paris), c. 1956. Museu Nacional d'Art de Catalunya, dipòsit de l'artista, 2011. © A l'afu fotogràfic Oriol Maspons. VEGAP, Barcelona, 2019

MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

#Maspons

1949-1995 ORIOL MASPONS LA FOTOGRAFIA ÚTIL

5 juliol 2019 — 12 gener 2020

MUSEU NACIONAL D'ART DE CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

Patrocinen

Agrolimen⁷¹

The NANDO and ELSA PERETTI foundation
disseminar i celebrar

Menjar

Més teca a
**timeout.cat/
millors-restaurants**

DE QUÈ VA...

Alta Galícia
cuinada amb
una visió
contemporània.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Sabor, producte
i potència amb
ortodòxia i sense, i
preus continguts.

→ Louro. Rambla, 37.
M: Liceu. T. 93 730 82 80.
30-40 €.

IRENE FERNÁNDEZ

Festa celta!

Louro, el restaurant del Centro Gallego, fa cuina atlàntica moderna. Per Ricard Martín

DIR QUE EL restaurant del Centro Gallego de Barcelona és singular és quedar-se curt. S'accedeix a l'antiga residència del comte Güell –la sala interior té un passadís projectat per Gaudí que connecta amb el Palau Güell!– per una majestuosa escala de marbre, arraconada en un ampli vestíbul a peu de Rambla. “Això és l'*speakeasy* definitiu, no ho podem anunciar més perquè l'edifici és patrimoni. És el centre gallec més antic d'Europa, del 1892”, explica en Rubén Bermúdez. Aquest gallec –que oposat al tòpic sempre parla clar– és un dels socis del

Louro, el restaurant que des de fa un any i escaig ocupa el lloc de la concessió que van deixar Jacinto López i fill: “Som a la Rambla. La gent que vol menjar bé no va a la Rambla, l'evita!”, riu. Bermúdez i companyia saben el que fan: el 2010 van obrir l'Arume i el Cera 23 al Raval profund, i són abanderats de la nova cuina atlàntica a Barcelona. “No són plats que et trobaràs al típic gallec, però sí que són plats que et parlen de Galícia”, resumeix.

Hem passat d'una tasca –lacón amb cachelos, empanada, menú de 10 euros, bona cuina casolana– a un galleguisme il·lustrat “que vol ser relativament assequible, res dels 80 euros del Botafumeiro”. Amb una matèria primera “tan bona que només cal posar-hi un xic d'afecte”, la idea inicial era fer un restaurant de producte nu i planxa, però la carta ha quallat en una revisió *gaudiniana* –de gaudi– plena de suc i sabor. Com, per exemple, unes sardines fumades sobre torrada de pa de

Cea amb formatge del Cebreiro, o una brutal truita estil Betanzos, on un tsunami de patata melosa i *zorza* ofega la polèmica de la ceba. La bona mà del xef fa estèril una altra polèmica catalana: la de menjar arròs a la nit. El melós de llamàntol, preparat quasi com un arròs a banda però amb marisc, és lleuger i al punt, però amb tot el sabor i la festa de desarmar el marisc cuirassat. I els apartats d'entrants i postres també són un desfici de sabor:

aquelles *zamburiñas* amb papada! Una grandiosa *torrija* alcohòlica de dos rombes! Festa celta tan bona que sembla pagana. ■

“El que ens interessa és seure a parlar amb la teva àvia”

PARLEM AMB...

Carmen Alcaraz

‘LOS RECETARIOS’ ÉS el projecte d’Ana Vega (Biscayenne a xarxes) i Carmen Alcaraz, dues periodistes i divulgadores gastronòmiques que s’han llançat a l’aventura de recopilar la saviesa popular dels receptaris familiars.

Així, feu un xic com l’Smithsonian, però anant a desenterrar receptes en lloc de música folk oblidada?

Ens agradaria fer això! És una referència, sí, volem traslladar aquí aquest esperit anglosaxó. Però ens hi hem llançat sense cap mena d’ajuda logística ara com ara. Podem dir que és un projecte d’humanitats digital: preservem el patrimoni a partir de les eines del present. Som itinerants i digitals, busquem per tot el territori i digitalitzem, però sisplau, envieu-nos fotos de receptaris; i no ens conformem amb les receptes, ep. A nosaltres el que ens mou és seure a parlar amb la vostra àvia.

Els llibres de corpus de cuina fixen la recepta estàndard, però vosaltres busqueu la singularitat casolana. Exacte, ens interessa molt tenir la font primària i particular. Molta gent ens ensenya llibres on adapten les receptes de les àvies. I estan molt bé. Però veus que han llimat les faltes. Deixa les faltes i les varietats dialectals! Ens parlen del context social. Fins fa dos dies, les dones tenien accés restringit a l’escolarització, i les poques que sabien escriure només escrivien receptes. El receptari era propi i comunitari: tastaves l’arròs amb llet del veí, millor que el teu, i n’hi demanaves la recepta. En tenim un d’Ezcaray preciós, escrit de rebesàvia a rebesneta!

En fareu un llibre?

Sí, però som al segle XXI i volem que això sigui un projecte transmèdia. El llibre n’és una pota. ■ Ricard Martín

→ www.losrecetarios.es

RESTAURANT DE LA SETMANA

Bar Lorenzo

→ Passeig de la Bonanova, 105. FGC: Sarrià. T. 93 858 84 17. 20-35 €

FOTOS: IVAN GIMÉNEZ

DE QUÈ VA...

Un restaurant tot terreny que tant et fa un gran biquini com un senyor bistec tàrtar.

PER QUÈ HI HEU D’ANAR...

Per l’ambientació dels 70, la solvència de la cuina i la carta plena de plats dels d’abans.

QUE ES DESCENTRALITZI

L’oferta gastronòmica és bàsic per a la bona salut de la ciutat: a tot arreu hi ha d’haver de tot, així cap barri se satura. Al senyorial passeig de la Bonanova hi ha el bar Lorenzo, que omple el buit entre els locals de menjars més de batalla i els de carta inabastable. Aquí s’hi pot menjar un menú de migdia on tot està ben fet i té gràcia (uns musclos a la marinera amb una salsa que demanaràs pa per sucral’hi, una gustosa orada amb verdures al forn o una fideuada de carn molt encertada) per 13,5 euros. Al vespre, la carta de tapes fa salivar: *mollletes* (de calamars amb allioli negre o de *pringá*, per exemple), fricandó, cua de bou, ous estrellats amb sepionets... Hi pots sopar per poc més de deu euros (entrepà i canya) o per gairebé trenta (filet Rossini amb foie gras i truita de gambes fresques); és a dir, que s’hi pot anar a correuita i amb pocs calés o per celebrar i gastar-se’n un grapat. L’interiorisme, a càrrec de Masmir Studio, és fantàstic: anys 70 pels quatre cantons, amb els llums de paret, els colors verds i marrons i les taules amb bancs a l’americana. ■ Martí Sales

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Porteño Bar

→ Carders, 32.
M: Jaume I. T. 93 515 88 00.

DIUEN QUE ABANS hi cardaven la llana per fer les sogues per lligar els qui desobeïen el poder. Ara, Carders és un dels passatges més turístics. Entre *badulaques*, perruqueries *hipsters*, botigues d'ungles estil Rosalía i diversos hotels es troba el Porteño Cocktail Bar; un local allargat amb parets de fusta fosca, que desprèn caliu i alhora refinament. Els bàrmans et reben amb un somriure. Si ets dels indecisos que mai sap què

DE QUÈ VA...

Si vols còctels de nivell i no pagar 10 euros per un mojito mal fet al Born, és el teu lloc.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Un local de disseny, alcohol de qualitat i combinacions fetes amb gràcia.

prendre, deixa't sorprendre. Només els calen dues preguntes per fer-te un còctel a mida.

A la carta trobes totes les combinacions clàssiques, els whiskies més *trendy* (els japonesos) i l'especialitat de la casa: el Porteño. Com el nom del bar, és un homenatge a Buenos Aires en un local "amb esperit novaïorquès", defineix Miguel, el propietari. I què hi ha més de

pel·li americana que conèixer algú mentre fas una rentadora? Casualitats? Just davant del Porteño hi ha una Laundry Express, on us recomano que no aneu a fer la bugada amb el pijama estripat i les lleganyes d'ahir. Així, potser acabeu fent una copa deliciosa de cogombre i llima amb tocs de gingebre mentre espereu que se centrifuguin els mitjons foradats. ■ *Júlia Gamissans*

BRINDIS PERA DOS

Dr. Stravinsky

L'ANTONIO NARANJO és el *bartender* en cap del Dr. Stravinsky (Mirallers, 5), que acumula premis i trenca esquemes: destil·la el seu mam!

Quin és el vostre fort?

Individualment, no m'agrada encasellar-me en cap estil, soc un cocteler inquiet i no em caso amb cap tendència. D'aquesta inquietud en part neix el que fa únic el Dr. Stravinsky, única Espanya i Europa. És un bar artesà on intentem anar a contracorrent del que està passant en altres bars d'arreu del món.

El bartender: mixòleg o psicòleg?

Rere una barra, aprens a saber l'estat d'un client només mirant-lo. Podem donar consells sense entrar en el terreny personal. Però juguem amb tot allò que descol·loca el client: se sent nu i en aquest desconcert és on nosaltres l'hem de vestir.

Així doncs deus haver vist de tot...

A un client li va agradar tant la carta que va prendre 25 còctels en una mateixa nit. Com a consum responsable és una atrocitat: volia tastar-ho tot! Em va fer un xic de por. ■ *R.M.*

Compra-la a
timeout.cat/box.
La pots recollir a
Pangea The Travel Store (rambla Catalunya, 23).

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

PARLEM AMB...

Karim Adduchi

QUÈ DIU DE nosaltres la roba que ens posem? Quina és la diferència entre dedicar-se a fer roba i dedicar-se a la moda? Què tenen d'apassionant els vestits de Karim Adduchi (Imzouren, 1988), el primer dissenyador d'origen marroquí a desfil·lar a la Paris Fashion Week? L'escriptora Virginie Despentes va dir de la seva roba que és un "miracle de bellesa". I ell, què en diu?

Què recordes de la teva infància al nord del Marroc?

Recordo el so de la màquina de cosir de la meva mare, al pati de casa. Recordo les cançons que cantaven, aquella poesia quotidiana. Vaig créixer envoltat de dones que feien vestits. Les seves tècniques, reaccions i rituals van marcar la meva relació amb l'acte de fer roba. Quan dissenyo, torno a ser aquell nen de cinc anys que les observava al pati.

Quan tenies 5 anys us va traslladar a Martorell. Com va anar el canvi?

Com que desconeixia l'idioma, vaig començar a expressar-me a través de l'art. De fet, vaig estudiar Belles Arts a Barcelona. Però més tard vaig tenir la necessitat de tornar a ser qui realment soc: fill de costurera. I vaig decidir marxar a Amsterdam a estudiar moda. Als meus pares els va agafar per sorpresa. És ara quan entenen per què vaig marxar, per què

"Quan dissenyo torno a ser un nen de 5 anys"

era un adolescent "estrany", per què em tancava a l'habitació amb llibres. Ara sí que ho entenen, esclar.

Què llegies?

M'encanten les biografies. Recordo especialment la de Miles Davis, la de Giacometti, la de John Coltrane i la de Coco Chanel. Sobretot m'inspira la manera que tenien de defensar els seus ideals. Araestic amb la de Benjamin Franklin.

Tornem a la roba: les teves tres primeres col·leccions comencen per 'she'. Qui és ella?

Per mi és la meva mare, però cadascú pot tenir el seu ideal. La sensibilitat i la capacitat de

comunicació i adaptació de la meva mare és el que intento mostrar quan dissenyo.

Hi va haver un canvi entre la primera i la segona col·lecció. Què va passar?

No volia limitar-me a fer roba bonica, sinó utilitzar el poder de la moda pel canvi. Vaig començar a col·laborar amb refugiats, dones sense feina i persones sense papers. No vull que el que faig sigui polític, però sí social.

Què prepares ara?

Preparo una nova col·lecció per presentar a París, i dues exposicions: una per al Museu

de les Arts Decoratives de París –part del Louvre– i una altra per al Museu d'Àfrica, a Amsterdam.

■ Maria Junyent

El teu estil

Per Eugènia Sendra

1

PROXIMITAT

Syngman Cucala

La marca que fa tàndem amb Lurdes Bergada reivindica el teixit, el patronatge i la confecció local –i de proximitat– per a l'home contemporani. I per al termòmetre d'ara proposa una fina capa esportiva.

→ 199 €. lurdesbergada.es

2

NOSTÀLGIA

Sandro

La moda dels 80 es projecta de nou a l'armari, tornen els volums i les formes sofisticades. En els texans de la casa parisenca, el revival es tradueix en la cintura alta i els turmells descoberts.

→ 175 €. es.sandro-paris.com

3

OPTIMISME

Nudie Jeans

Per acompanyar la seva col·lecció de texans, el càrdigan de cotó orgànic impregnat d'un dels colors de l'any: el groc Marigold i les bones vibres, tan necessàries.

→ 119 €. nudiejeans.com

4

ENERGIA

Camper

La tardor arriba dilluns vestida de fúcsia i vermell intens, colors semblants i combinables. Camper ho demostra en unes botes contundents inspirades en l'arquitectura brutalista.

→ 250 €. camper.com

EL CALAIX DEL SASTRE

Artesania índia

→ noumoscada.com

Nou Moscada és una marca catalana que aposta per l'artesanía en els seus dissenys; amb una comunitat del Rajasthan, on es conserva la tècnica del *block printing*, han elaborat aquests mocadors de seda i cotó (67 euros).

Alternativa eco

→ lefrik.com

Lefrik se suma als projectes que treuen profit del plàstic existent: la marca espanyola converteix el plàstic d'ampolles en una fibra per fer motxilles. Són sostenibles, ètiques i molt guapes.

L'espiral de diseg

→ noombbooks.com

L'editorial Noom reivindica l'obra d'artistes poc coneguts. Ara s'estrenen amb un fotògraf, Lluís Tudela, que exposa el seu projecte analògic sobre les pulsions i el diseg a l'espai Mecànic (18 euros).

Nou i vell

→ Rambla Catalunya, 54.

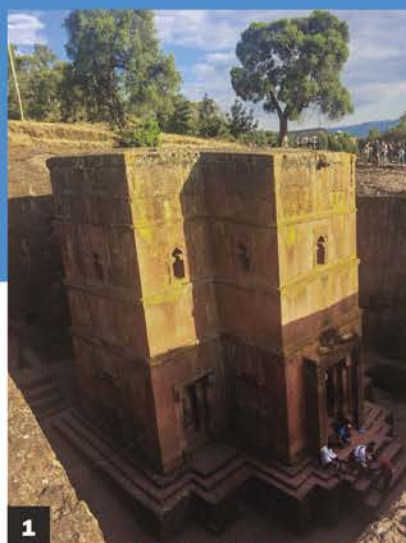
Kaotiko obre botiga al local de l'antiga galeria Joan Prats i en aquest espai emblemàtic volen oferir una experiència diferent. La història s'actualitza amb les propostes d'Ellesse, Carhartt, Fred Perry i la marca de Kaotiko.

Viatges

Coordina Maria Junyent
timeout.cat/viatges

Etiòpia: quatre joies d'un país fascinant

Hi trobareu els secrets millor guardats d'Àfrica, una destinació accessible i moderna que deixa empremta. *Per Manuel Pérez*

1

2

3

4

FOTOS: MANUEL PÉREZ

1 Lalibela

Poques sensacions resulten tan intenses i sorprenents com la visita de les esglésies rupestres de Lalibela. Excavades per complet en la roca, els seus constructors les van projectar al segle XIII com a metàfora d'una nova Jerusalem per als cristians ortodoxos etiòps. Van ser declarades patrimoni de la humanitat el 1978 i encara avui –tant les imponents estructures com les pintures que les adornen– conserven tot el seu encís i misteri. No deixeu de visitar alguns dels monestirs que envolten la vila.

→ Les festes religioses augmenten l'afluència de pelegrins.

2 Muntanyes Simiens

Entre congosts d'una profunditat esglaiadora i altíssims pics de formes sobrenaturals, aquesta serralada es troba entre les més maques d'Àfrica. Pels seus

vessants i prats és ben fàcil observar centenars d'espècies autòctones, sobretot l'imponent i inofensiu babuí gelada. Més difícil, però no impossible, resulta topiar amb el llegendari llop etiòp. Des de Gondar o directament a Debarq no tindreu problemes per organitzar una excursió a peu de diversos dies i ascendir sense dificultats a algunes de les muntanyes més altes del continent. Aventura total!

→ D'octubre a novembre hi trobareu els paisatges més verds.

3 Gondar

Tresor històric únic al continent africà, les muralles de Gondar amaguen mitja dotzena de palaus del segle XVII fets a parts iguals d'història i llegenda. Escenari principal d'alguns dels episodis crucials de la rica història del país, la rodalia de la ciutat imperial conserva importants tresors com els banys del rei Fasiladas, el complex de

Kuskuam i l'església Debre Birhan Selassie, on milers d'àngels pintats al sostre us observen atentament.

→ Un bon lloc per tastar la rica varietat de la cuina etiòp.

4 Depressió del Danakil

Que les altes temperatures i la dificultat d'accés no siguin un obstacle. Quan baixeu a la depressió volcànica del Danakil us deixaran bocabadats els seus rius de lava permanent, un encantat llac de sal i planúries sulfúriques de textures marcianes i colors impossibles. Els seus habitants, els àfars, són pobres en infraestructures però molt afables en el tracte. Inoblidable. ■

→ De Mekele, en surten grups cada dia.

Més aventures a timeout.cat/viatges

MÚSICA

31a edició

MERCAT

DE MÚSICA

VIVA DE VIC

Del 18 al 21 de setembre de 2019

2PRINCESES BARBUDES • A CONTRA BLUES • ADALA & THE SAME SONG BAND • AGORAPHOBIA • AIALA • ANNA FERRER • BAKANOVA • BALKAN PARADISE ORCHESTRA • BERZOSAX • BLOOD QUARTET • BOTTICELLI BABY • BUHOS • C4 TRIO • CARLA • CHROMA • L'EIX RADICAL • CLÀUDIA CABERO DUO • DA SOUZA • DEVA • DJ OGT • DORIAN • EL DILUVI • EL PETIT DE CALERIL • ENRIC CASASSES, MARIA MAURI I DANIEL ARIÑO • ESPALDAMACETA • EVA ARMISÉN I MARC PARROT • EXNOVIOS • FERRAN PALAU • FILHO DA MÃE • FILIPE CATTO • GATO PRETO • GEMMA ABRIE • GERTRUDIS • HANNAH WILLWOOD • HIJOS DEL TRUENO • ISEO & DODOSOUND • JAVIER RUÍBAL • JO JET I MARIA RIBOT • JOAN GARRIGA I EL MARIATXI GALÀCTIC • JOAN MASDÉU • JORGE DA ROCHA • JOSEBA IRAZOKI • JULIANE HEINEMANN • KOERS • L'EMPERADOR • LA CHIVA GANTIVA • LA FADA DESPISTADA • LAGARTIJA NICK • LIDIA DAMUNT • LILDAMI • LINA_RAUl REFEE • LORENA ÁLVAREZ • LOS AURORA & BAND DULDA • LUMI • MARCEL BAGÉS • PHICUS • MARCO MEZQUIDA • MARÍA GUADAÑA • MARIA RODÉS • MARIANNE AYA OMAC • MARTA KNIGHT • MARUJA LIMÓN • MATEO KINGMAN • MAZONI • MÉLODIE GIMARD • MICHELLE DAVID & THE GOSPEL SESSIONS • NICO ROIG • OS AMIGOS DOS MÚSICOS • P.L.I.N.T • PABLO LAPIDUSAS INTERNATIONAL TRIO • P.L.I.N.T. CONVIDA BEATRIZ NUNES • PALANKALAMA • PERE NAVARRO • RUMA • RUMBARISTAS • SIDE CHICK • SONAKAY • THE BOP COLLECTIVE • THE CRAB APPLES • THE SICK BOYS • XAVIER CALVET • YAWNERS

BARCELONA

25/26/27/28 SEPTIEMBRE 2019

CARRER DE CRISTÓBAL DE MOURA, 126, 08019

**LIVE MUSIC
SKATEBOARDING
ART INSTALLATIONS
STREET MARKET
& WORKSHOPS**

VANS.ES/HOUSEOFVANSBARCELONA
#HOUSEOFVANS